

Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Jog- és Államtudományi Kar
Polgári Jogi Tanszék

A 230. SZAKASZ ÉS AZ AMERIKAI TARTALOMSZABÁLYOZÁS MÚLTJA, JELENE ÉS JÖVŐJE

(TDK dolgozat)

KONDRÁT Flóra

Témavezető:

Dr. Papp János Tamás, tudományos segédmunkatárs

A kézirat lezártaának dátuma: 2022. március 14.

Budapest

2022

„AZ INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI MINISZTERIUM ÚNKP-20-2 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI
KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK A NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI ÉS INNOVÁCIÓS ALAPBÓL

FINANSZÍROZOTT SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.”

TARTALOMJEGYZÉK

1. Bevezetés.....	3
2. A digitális platform fogalmának meghatározási kísérletei.....	5
2.1 Az európai fogalmi rendszer alapjai.....	5
2.2. Az amerikai fogalmi rendszer alapjai.....	7
3. A CDA230 múltja	8
3.1. A CDA230 előtti szabályozási környezet	9
3.1.2. Cubby v. CompuServe	10
3.1.3. Stratton Oakmont v. Prodigy.....	12
3.2. A CDA230 születése	14
3.3. A törvény felépítése	15
3.4. Zeran v. American Online	16
3.5. A CDA230 következménye	18
4. A CDA230 jelene	20
5. A CDA230 jövője.....	24
5.1. A CDA eltörlése	24
5.2. A CDA230 megreformálása.....	25
5.3. A CDA230 szövegének érintetlenül hagyása.....	29
5.3.1. A versenyjogi beavatkozások lehetősége.....	29
5.3.2. Az európai szabályozási törekvések mint inspiráció forrása.....	30
6. Következtetések	34
FORRÁSJEGYZÉK	36

1. Bevezetés

A digitális platformok által a kommunikáció és a „beszéd” megjelent az internetes közegben is. A digitális platformok, mint közvetítő szolgáltatók a szólásszabadság internetes érvényesülésének csatornáiként kiemelt szerepet játszanak a demokratikus diskurzus fellendítésében. Emberek saját tartalomfogyasztásuk meghatározóivá válhattak, és globálisan nyílt lehetőségük gondolataik és véleményük szabad, szinte határok nélküli megosztására.¹ Minek köszönhető a felhasználói tartalmak ilyen határtalan áramlása? Minek köszönhető, hogy olyan weboldalak üzemelhetnek, amelyek üzleti modellje őszi vélemények közzétételére alapul, ha a vélemény rendkívül negatív fényben is tünteti fel címzettjét?² Hogyan lehetséges, hogy az amerikai elnök elsődleges kommunikációs csatornája a Twitter legyen?³ És hogyan lehetséges, hogy ezt a fiókot letiltásák?⁴

Habár a véleményszabadság hatókörére és a védelem erejére vonatkozó szabályok az internetes „beszéd” esetében is alkalmazandóak, az internetes kommunikáció sajátosságai miatt számos új kérdés, vagy már megválaszolt kérdés jelent meg új köntösben.⁵ A digitális platformok felhasználók által generált tartalmakért való felelősségének kérdésében az első igazán jelentősnek mondható szabályozás az amerikai 1996-os telekommunikációs törvény részét képező illő kommunikációról szóló törvény (Communication Decency Act, továbbiakban: CDA230) 230. §-a. E szakasz olyan mértékű immunitást biztosított az internetes szereplők számára (tulajdonképpen megjelenésük kezdetétől), amely lehetővé tette a digitális gazdaság amerikai virágzását, és az internetes kommunikáció, így a szólásszabadság egy új korszakát hozta el. A szakasz elfogadása óta azonban jelentősen átalakult a digitális platformok működése, és új kihívások elé állítják a szabályozási környezetet.

A CDA-t számos kutató a mai internet jogi megalapozásának tekinti,⁶ az egyik legfontosabb jogszabálynak, ami az internetes szólásokat védi, egy rendkívül meghatározó szabálynak, amely védelmezni képes az internet szárnyalását.⁷ A szabályozás az internet-excepcionalizmus

¹ Jack M. BALKIN: Szólásszabadság az algoritmos társadalomban: A big data, a magánszabályozás és a véleménynyilvánítás szabadságának új iskolája, *In Medias Res* 2018/2, 197-198.

² Jeff KOSSEFF: *The Twenty-Six Words That Created the Internet*, Ithaca and London, Cornell University Press, 2019. 122-129.

³ Caroline HARTING: Trump's Twitter Channel Is a Public Forum, *Columbia News*, 2019. július <https://bit.ly/3I5hyDW>

⁴ Kevin ROOSE: The President Versus the Mods, *The New York Times*, 2020. május 29. <https://nyti.ms/3q4M3Uo>

⁵ KOLTAY András: A véleménynyilvánítás szabadsága. In: JAKAB András – FEKETE Balázs (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia* (Alkotmányjogi rovat, rovat szerkesztő: Bodnár Eszter – Jakab Balázs) 2018. május 3. <https://bit.ly/3MQwsRW>

⁶ Eric GOLDMAN: Want to Kill Facebook and Google? Preserving Section 230 is Your Best Hope, *Balkinization, New Controversies in Intermediary Liability Law*, 2019 június, 2.

⁷ David POST: A bit of Internet history, or how two members of Congress helped create a trillion or so dollars of value, *The Washington Post*, 2015. augusztus 27. <https://wapo.st/3swpSrH>

hajnalán született, zászlóshajóként hirdetve az új megközelítés szavait, miszerint „az internet más.”⁸ Az internet, amelyet Kosseff megfogalmazása szerint erre a 26 szóra építettek, magában hordozta a lehetőséget, hogy magát a kommunikációt demokratizálja az egyének számára, megadva azt a szabadságot, hogy eszmecseréiket közvetlenül egymással folytassák online fórumokon,⁹ és képesek legyenek egy soha nem látott gazdasági fellendülést, egy vibráló és versengő szabad piacot megalapozni az Amerikai Egyesült Államokban.¹⁰ A digitális platformokat védő különleges szabályozás megfelelő működésébe vetett hit megingása arra a tényre vezethető vissza, hogy a digitális platformok szerepe mára az általuk nyújtott alapvető szolgáltatásokon túlmutatóvá vált,¹¹ és a kritikák szerint a szabályozás nem alkalmas arra, hogy a platform alapú gazdaságból eredeztethető bizonyos sérelmeket képes legyen orvosolni.¹² Dolgozatomban a CDA230 múltját, jelenét és lehetséges jövőjét mutatom be. A CDA230 megszületésének és alkalmazásának globális szinten kiemelkedő szerepe van, hiszen ma a világ 10 vezető digitális vállalatából 8 amerikai székhelyű.¹³ A CDA230 beható ismerete álláspontom szerint elengedhetetlen az európai szabályozás és a digitális platformok működésének megértéséhez is.¹⁴ Vizsgálata során bemutatom azokat a múltbeli eseteket, amelyek megalapozták a szabályozást, valamint a jogalkotót vezető megfontolásokat. A múlt áttekintése után bemutatom, hogy a jelenben milyen hatást váltott ki a szabályozás, hogyan értelmezik a gyakorlatban, és milyen problémákat jelent annak alkalmazása a gyorsan változó technológiai környezetben. Végezetül kitekintek a szakasz jövőjét övező kérdésekre is, választ keresve arra, mit lehet tenni az online szólásszabadság megóvása érdekében, van-e létjogosultsága még a CDA230-nak?

⁸ Eric GOLDMAN: The Third Wave of Internet Exceptionalism, *Technology & Marketing Law Blog*, 2009. március 11. https://blog.ericgoldman.org/archives/2009/03/the_third_wave.htm

⁹ Agnieszka MCPEAK: Platform Immunity Redefined, *William & Mary Law Review*, HeinOnline, vol.62, no. 5, 2021. április, 1566-1567.

¹⁰ Uo. 1570.

¹¹ SZÖKE Gergely László: A közösségi oldalak szabályozási problémái. In: KIS Kelemen Bence – MOHAY Ágoston (szerk.): *A technológiai fejlődés jogi kihívásai: Kézikönyv a jogalkotás és a jogalkalmazás számára*, Pécs, Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2021. 105.

¹² MCPEAK: i.m. 1557.

¹³ Forbes: Top 100 Digital Companies, <https://www.forbes.com/top-digital-companies/list/#tab:rank>

¹⁴ KOLTAY András: Russel L WEAVER: Az internet demokráciája? *Iustum Aequum Salutare*, IX. 2013. 3. 252.

2. A digitális platform fogalmának meghatározási kísérletei

A téma elméleti megközelítésekor komoly dogmatikai problémába ütközünk, mivel az online térben működő platformok csoportosítása is éppolyan szerteágazó és sokrétű, mint maguk a szolgáltatások.¹⁵ A fennálló fogalmi zavarban rendkívül nehéz kétséget kizáróan megállapítani az egy-egy fogalom által lefedett szolgáltatások körét, hiszen éppúgy lehetséges a szolgáltatások hasonlóságain, mint ahogy a különbözőségein alapuló kategorizálás is.¹⁶

A fogalommeghatározási megoldások eltérőek az Amerikai Egyesült Államokban és az Európai Unióban, amelyek vezető szerepet töltenek be az internetes tartalomszabályozás területén.

2.1 Az európai fogalmi rendszer alapjai

Az online térben megjelenő felhasználói tartalmakért való felelősség kérdéseivel foglalkozó európai szakirodalom elsősorban a közvetítő szolgáltató (*intermediary*) fogalmat használja. A fogalom először az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK (2000. június 8.) számú, a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes vonatkozásairól (továbbiakban: Eker) szóló irányelvben jelent meg, és az információs társadalmi szolgáltatást nyújtó szolgáltatók egy meghatározott csoportjára vonatkozik,¹⁷ amelyen belül az irányelv három közvetítői szolgáltatói tevékenységet különböztet meg: egyszerű továbbítás, gyorsítótárban történő rögzítés, tárhelyszolgáltatás.¹⁸

Az Eker-re épülő digitális szolgáltatásokról szóló törvénycsomag (Digital Services Act, továbbiakban: DSA) sok elemében átveszi az irányelvben megjelenő fogalmi rendszert, de azt tovább is bővíti. A DSA rendszerében megjelennek a közvetítő szolgáltatók, a tárhelyszolgáltatók, az online platformok és a nagyon nagy online platformok. Minél szűkebb kategóriába tartozik az online szolgáltató, annál több kötelezettség terheli a rendelet értelmében. A DSA szerint közvetítő szolgáltatás az egyszerű továbbítás, amely olyan szolgáltatás, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából vagy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából áll; a gyorsítótárazás, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából áll, az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolásával, azzal a kizárólagos céllal, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybe vevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye; valamint a tárhelyszolgáltatás,

¹⁵ ZÓDI Zsolt: *Platformok. Robotok és a jog*. Gondolat Kiadó, Budapest, 2018. 104.

¹⁶ GOSZTONYI Gergely: *Alternatív (?) Média*, Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2014. 26-28.

¹⁷ SORBÁN Kinga: Az internetes közvetítő szolgáltatók kettős szerepe a kibérbűncselekmények nyomozásában: Felelősség és kötelezettségek. *In Medias Res*, 2019/1. 85.

¹⁸ Eker irányelv 4. szakasz 12-14. cikk

amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött és a szolgáltatás igénybevevőjének kérésére tárolt információ tárolásából áll.¹⁹ A tárhelyszolgáltatáson belüli kategóriaként helyezi el a DSA az online platformot, amely olyan tárhelyszolgáltató, amely a szolgáltatás igénybevevőjének kérésére információkat tárol és nyilvánosan terjeszt, kivéve, ha ez a tevékenység egy másik szolgáltatás kisebb és kizárólag kiegészítő eleme, ami objektív és technikai okokból nem használható a másik szolgáltatás nélkül, és az ilyen elem másik szolgáltatásba való integrációja nem a rendelet alkalmazhatóságának elkerülésére szolgál.²⁰ A fenti fogalmakból megállapítható, hogy a közvetítő szolgáltatások központi elemét információk továbbítása, hozzáférhetővé tétele (tárolása) jelenti. Ez a központi elem pedig kísérteties hasonlóságot mutat a digitális (vagy online) platform elterjedt, szakirodalomban által előszeretettel használt fogalma által lefedett tevékenységi körrel.

Jelenleg a digitális platformoknak sem ismert egy egységes, általánosan elfogadott fogalmi meghatározása.²¹ Az Európai Bizottság által alkotott meghatározás összesen öt jellemzőt foglalt össze a digitális platformokról: 1) a felületek többoldalú piaci jellegét; 2) a hálózati hatások jelentőségét a platformokon; 3) az információs és kommunikációs technológiák használatát; 4) jelentős szerepüket az értékteremtésben, elsősorban az adatkommunikáció területén; valamint azt, hogy 5) a platformok képesek akár új piacokat is létrehozni, folyamatos fejlődésükkel kihívást jelentve a hagyományos piacok számára.²² A szakirodalomban ismert definíciós kísérletek hasonló elemek köré építik megközelítéseiket, kiemelve így a közvetítői szerepet²³ és a fogyasztók közötti kapcsolatteremtést,²⁴ a technikai és kommunikációs szempontokat,²⁵ termékek vagy szolgáltatások kínálását,²⁶ cseréjét,²⁷ többoldalú piac²⁸ és kétoldalú platform

¹⁹ DSA 2. cikk f) pont

²⁰ DSA 2. cikk h) pont

²¹ BELÉNYESI Pál: *A digitális piacok időszzerű versenyjogi vonatkozásai*. John Cabot University, Rome 2015

²² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: *Online platformok és a digitális egységes piac Lehetőség kihívás Európa számára*, COM (2016) 288.

²³ Laurence MEYER: *Digital Platform: Definition and Strategic Value*. Comm. & Strategies (2000), 127-158.

²⁴ Pieter NOOREN – Nicolai VAN GORP – Nico VAN EIJK – Ronan Ó FATHAIGH: *Should We Regulate Digital Platforms? A New Framework for Evaluating Policy Options*, The Authors. Policy & Internet Published by Wiley Periodicals, 2018. 267.; BOJTI Blanka: Digitális platformok piacmeghatározásának sajátosságai, Versenyjog Magyarországon és az EU-ban, *Gazdasági Versenyhivatal által meghirdetett tanulmányi verseny*. 2020 <https://bit.ly/3q5VAdN>

²⁵ MEYER i.m. 127-158.; NOOREN –VAN GORP –VAN EIJK –Ó FATHAIGH i.m. 267.

²⁶ David S. EVANS: *Antitrust Issues Raised by the Emerging Global Internet Economy*. 102 NW U. L. REV. (2008) 1987, 1989

²⁷ NOOREN –VAN GORP –VAN EIJK –Ó FATHAIGH i.m. 270.; Howard A. SHELANSKI: Information, Innovation, and Competition Policy for the Internet, 161 *University of Pennsylvania Law Review*. 1663. 2013. https://scholarship.law.upenn.edu/penn_law_review/vol161/iss6/6

²⁸ BELÉNYESI Pál: *A digitális piacok időszzerű versenyjogi vonatkozásai*. John Cabot University, Rome, 2015 132.

jellegüket,²⁹ amelynek egyik oldalán a hirdető, másikon a fogyasztók helyezkednek el,³⁰ és ahol a platformok a két oldal keresleti függőségére³¹ és a fogyasztók figyelmére építi üzleti modelljét,³² miközben igazodási pontként is szolgálnak az internet „óceánjában”.³³ E kritériumok vonatkozásában Bartóki-Gönczy egyenesen szinonimaként használja a közvetítő szolgáltató és a digitális platform fogalmát,³⁴ hiszen a két fogalom által lefedett tevékenységi körök alapvető jellegzetességeikre tekintettel rendkívül hasonlóak, amelyet jól szemléltet a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD) Kerekasztal közvetítő szolgáltató (vagy internetes közvetítő) meghatározása, amely szerint azok „harmadik felek közötti tranzakciót bonyolítanak le vagy azt könnyítik meg, harmadik felek által létrehozott tartalmakhoz, termékekhez és szolgáltatásokhoz biztosítanak hozzáférést, azokat tárolják, továbbítják vagy indexelik, vagy harmadik személyek számára nyújtanak internetes szolgáltatásokat.”³⁵

Álláspontom szerint meggondolatlan lépés volt a DSA rendszerébe alkategóriaként beépíteni az online platformokat. A csoportosítási nehézségek elmélyítéséhez vezethet egy, a szakirodalmi nyelvhasználatban aktívan,³⁶ de konkrét definíció nélkül használt fogalom részkategóriává zsugorítása, különös tekintettel arra, hogy maga az online platform fogalma is számos egyéb kategóriát fed le.³⁷

2.2. Az amerikai fogalmi rendszer alapjai

Az amerikai fogalomhasználat akár az európai ellentétének is tekinthető. A CDA230 a felhasználók által generált tartalmakért való felelősség kérdésében mindössze két kategóriát határol el egymástól: az interaktív számítógépes szolgáltatást (*interactive computer service*), valamint az információs tartalomszolgáltatót (*information content provider*). Interaktív számítógépes szolgáltatás „bármilyen információ-, rendszer- vagy szoftverszolgáltató, amely

²⁹ Bruno JULLIEN – Wilfried SAND-ZANTMAN: The Economics of Platforms: A Theory Guide for Competition Policy. *TSE Digital Center Policy Paper Series*, 2019. szeptember, 1. szám, 5 o. 1. bekezdés

³⁰ BELÉNYESI i.m.132.

³¹ OECD Roundtable: *Rethinking Antitrust Tools for Multi-Sided Platforms*. 2018.,10. <https://bit.ly/3O5QHvi>

³² BELÉNYESI i.m.132.

³³ ZÓDI Zsolt: *Platformok. Robotok és a jog*. Gondolat Kiadó, Budapest, 2018. 107.

³⁴ BARTÓKI-GÖNCZY Balázs: *Az online közvetítő szolgáltatók mint az információhoz való hozzáférés új kapuőrei*, Budapest, Pázmány Press, 2018. 22.

³⁵ OECD: The Economic And Social Role Of Internet Intermediaries 2010. április <https://www.oecd.org/sti/ieconomy/44949023.pdf>

³⁶ Urs GASSER – Wolfgang SCHULZ: Governance of Online Intermediaries: Observation From a Series of National Case Studies. *The Berkman Center For Internet & Society Research Publication Series*, No. 2015-5, 2015. február 18. <http://ssrn.com/abstract=2566364>

³⁷ PAPP János Tamás: *A közösségi média platformok szabályozása a demokratikus nyilvánosság védelmében*, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Doktori Iskola, 2021. 16.

valamely számítógépes szerverhez számos felhasználó számára számítógépes hozzáférést biztosít vagy lehetővé tesz, ideértve azt a szolgáltatást is, amely internethozzáférést biztosít könyvtárak vagy oktatási intézmények által felkínált szolgáltatásokhoz.” Az információs tartalomszolgáltató pedig „olyan személy vagy entitás, amely teljes egészében vagy részben felelős az interneten vagy bármely más interaktív számítógépes szolgáltatáson keresztül nyújtott információ létrehozásáért vagy fejlesztéséért.”³⁸ A fogalmi elhatárolás célja a felelősség és immunitás eltérő mértékének megállapítása volt, mivel az előbbi kategóriát az immunitás mindenképpen megilleti, míg az utóbbi csoportra csak korlátozott mértékben vonatkozik, hiszen betudható számára a tartalom fejlesztése vagy létrehozása.³⁹ A törvény célja a tartalmakért való felelősség kérdésének rendezése volt a digitális platformok fejlődéséhez kapcsolódó innováció, és a szólásszabadság platformokon való szélesebb körű érvényesülésének biztosítása érdekében.

Látható, hogy végső soron mind az amerikai, mind az európai szabályozás ugyanazon piaci szereplőket vonja szabályozása hatáskörébe. A legfőbb különbség úgy ragadható meg a két fogalmi rendszer között, hogy az amerikai szabályozás nem kísérli meg megkülönböztetni egymástól a különböző felületeket és szolgáltatásokat, hanem azok legfőbb jellemzőire koncentrálna határozza meg egységesen felelősségüket. Ezzel ellentétben az európai gondolkodás a pontos szabályozás keretében minél pontosabban igyekszik megragadni az eltérő szolgáltatások és felületek jellegét és ehhez igazítani felelősségüket.

Dolgozatomban egységesen a digitális platform fogalmát használom. Ennek oka, hogy a bemutatott fogalmak megalkotása előtti időszakban kezdtem vizsgálatom, éppen ezért egy olyan fogalom használatát tartom célszerűnek, amely a lehető legteljesebb mértékben fedi le azt a rendkívül széles tevékenységi körrel rendelkező szolgáltatásnyújtó réteget, amely a XX. végén jelent meg, azóta is fejlődik, és azóta is a jogalkotás egyik nagy kihívását jelenti felelősségének megfelelő megállapítása.

3. A CDA230 múltja

Ahhoz, hogy megértsük, miért megalapozottak a szabályozást jelenleg is nagy számban érő kritikák, meg kell vizsgálnunk, hogy a CDA230 milyen szabályozási környezetben, milyen indokok által vezérelve, és legfőképp milyen célból jött létre.

³⁸ 47 U.S.C. § 230 (f)(2) bek.

³⁹ PAPP i.m. 76.

3.1. A CDA230 előtti szabályozási környezet

Az amerikai szakirodalom foglalkozik talán a legrégebb óta, és a legtöbb szempontot felvető módon a szólásszabadság doktrínájával.⁴⁰ Ennek forrása az amerikai demokratikus hagyományban gyökeredzik, ugyanis az Amerikai Egyesült Államokban a demokrácia megfelelő működésének alapkövének az információk szabad áramlása, a szólásszabadság tekinthető, amely miatt a szólásszabadságot gyakran mindenek feletti értéként kezelik.⁴¹ A szólásszabadság szerepe a demokratikus közéletben és a társadalmi diskurzus előmozdításában vitathatatlan, az állampolgár fontos feladata a közügyek megvitatásában való részvétel és döntéshozatal, ezzel biztosítva a demokratikus társadalom működését.⁴² Ennek az elvnek a megtestesülése az amerikai Alkotmány Első Alkotmánykiegészítése (továbbiakban: Első Alkotmánykiegészítés), annak a szólás- és sajtószabadságot védelmező kikötései.⁴³

Az Első Alkotmánykiegészítés értelmében „[a] Kongresszus nem alkot törvényt vallás hivatalossá tétele vagy a vallás szabad gyakorlásának eltiltása tárgyában, nem csorbítja a szólás-, vagy a sajtószabadságot, nem csorbítja a népnek a békés gyülekezéshez való jogát, valamint azt, hogy a kormányhoz forduljon panaszok orvoslása céljából.”⁴⁴ Az Első Alkotmánykiegészítés garantálja a vallás, a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a petíciós jog szabadságát.⁴⁵ Ezt az Első Alkotmánykiegészítés általi védelmet sok esetben túlzónak is lehet értékelni,⁴⁶ az mégsem abszolút, hiszen rengeteg olyan „beszéd” van, amely nem élvez védelmét.⁴⁷

Az Első Alkotmánykiegészítés értelmezése során a bírói gyakorlat az irodalmi alkotások (mint az újságok vagy könyvek, könyvesboltok) vonatkozásában háromféle szereplőt különböztetett meg a harmadik személyek által létrehozott tartalmakért való felelősség kérdésében. E tekintetben megkülönböztetjük egymástól a kiadókat (*publisher*), a közvetítőket (*common carrier*) és a terjesztőket (*distributor*). A három kategória felelőssége a tartalmakért ráhatásukra

⁴⁰ TÖRÖK Bernát: Előszó. In: Robert C. POST: *A szólásszabadság amerikai hagyományának magyarázata. Joggyakorlat alkotmányos értékek és a társadalmi kontextus ölelésében.* Budapest, Wolters Kluwer, 2017. VI.

⁴¹ KOLTAY András: A szólásszabadság alapvonalai: Magyar, angol, amerikai és európai összehasonlításban, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Jog- és Államtudományi Kar Jog- és Államtudományi Doktori Iskola, 2007. 34.

⁴² Uo. 17-21.

⁴³ CSÁKI-HATALOVICS Gyula Balázs: A közösségi média szabályozása az egyes államokban - USA. In: BARZÓ Tímea- CZÉKMANN Zsolt- CSÁK Csilla (szerk.): „*Gondolatok közttere*” *A közösségi média személyiségvédelemmel összefüggő kihívásai és szabályozása az egyes államokban*, Miskolc, Miskolci Egyetem Kiadó, 2021. 616-617.

⁴⁴ KOVÁCS István – SZABÓ Imre (szerk.): *Az emberi jogok dokumentumokban.* Budapest, Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, 1980. 127.

⁴⁵ Wax: First Amendment, *Legal Information Institute* <https://bit.ly/3CDmz5w>

⁴⁶ Ashley PACKARD: *Digital Media Law*, Wiley-Blackwell, United Kingdom, 2010. 20.

⁴⁷ Kathleen Ann RUANE: Freedom of Speech and Press: Exceptions to the First Amendment, *Congressional Research Service*, 2014. szeptember 8. <https://sgp.fas.org/crs/misc/95-815.pdf>

tekintettel (*editorial control*) különböző mértékű. E szerint míg a kiadó (például újságszerkesztő) teljes felelősséggel tartozik az újságban megjelenő tartalmakért, hiszen minden tartalom, cikk, kritika, ami megjelenik az újságban, az ő jóváhagyását követően kerülhetett az újságba, és így a nyilvánosság elé. Emiatt a kiemelt felelősség miatt is volt – a mai viszonylatokhoz képest – lassabb az újságokon keresztüli információ áramlás, hiszen a szerkesztői jogok gyakorlása, az újságban megjelenő tartalmak szűrése időigényes és költséges feladat, és egy esetleges hiba esetén az újságot ugyanolyan szintű felelősség terhelte egy rágalmozási ügy során, mint a cikk szerzőjét.⁴⁸ A közvetítőknek a kiadókkal szemben semmilyen beleszólási lehetősége nincs az általuk kiadott tartalmakért, így nem is terhelheti őket felelősség. Egy terjesztő esetében, mint amilyen például a klasszikus kategóriák szerint a könyvesbolt volt, csak annyiban terheli őket felelősség, amennyiben arról, hogy az általa közzétett tartalom jogsértő. A digitális platformok a kialakult elvek szerint egyik kategóriába sem illeszthetők be kétséget kizáróan, az amerikai bíróságoknak azonban idővel állást kellett foglalniuk a kérdésben.

3.1.2. *Cubby v. CompuServe*

A 20. század második felében is pár jelentősebb online platform uralta az internet világát. Mint az első weboldalas kapcsolatteremtési lehetőségek, ők nyitották meg az internet kapuját a felhasználók előtt. A nagy szereplők közül a három talán legjelentősebb a Prodigy, az American Online, valamint a CompuServe volt.⁴⁹

A CompuServe interaktív számítógépes szolgáltatóként működött.⁵⁰ Felhasználói tagdíj ellenében hozzáférést kaptak a CompuServe Információs Szolgáltatón keresztül elérhető forrásokhoz, valamint közel 150 féle speciális „fórumhoz”, amelyeken elektronikus üzenőfalak, interaktív online konferenciák és adatbázisok voltak elérhetőek. Ezen fórumok egyike volt a sajtóiparral foglalkozó Újságírói Fórum, amelyen megjelenő publikációk egyike volt a Rumorville USA (továbbiakban: Rumorville), amely napilapként funkcionált az oldalon, riportokat közzétéve az újságírásról és újságírókról. Szerkesztője Don Fitzpatrick volt, aki nem állt közvetlen szerződéses kapcsolatban a CompuServvel, a platform és így a fórumok, publikációk kiadó felügyeletét egy másik külsős szerv, a Cameron Communications, Inc.

⁴⁸ Paul EHRILCH: Communiation Decency Act 230, *Berkeley Technology Law Journal*, 2002. 403.

⁴⁹ KOSSEFF i.m. 35-36.

⁵⁰ Eric GOLDMAN: An Overview of the United States' Section 230 Internet Immunity, In: Giancarlo Frosio (szerk.): *The Oxford Handbook of Online Intermediary Liability*, Oxford, Oxford University Press, 2020. 156.

végezte. A CompuServe nem végzett előzetes szűrést a fórumokon megjelenő tartalmakról, azok a CCI által jóváhagyott felhasználók számára azonnal elérhetőek voltak.

Robert Blanchard (a Cubby, Inc. tulajdonosa) vezette a Skuttlebut nevű internetes adatbázist, amely a Rumorville versenytársaként a televíziós hír- és rádióiparban felmerülő híreket és pletykákat tett közzé és terjesztett elektronikusan.⁵¹

1990-ben a Rumorville közzétett egy nyilatkozatot, amely szerint a Skuttlebut olvasói olyan információkhoz jutottak hozzá, amelyeket először a Rumorville posztolt. A Rumorville-t *start up-scam*-nek bélyegezte, mindezt azzal az körülménnyel kiegészítve, hogy információi szerint Blanchard előző munkáltatójától is baljós körülmények között távozott. Blanchard eljárást indított Fitzpatrick és a CompuServe ellen, a bíróságnak rágalmazás, üzleti becsmélés és tisztességtelen versenyre vonatkozó kijelentés körében kellett döntést hoznia.⁵²

Az eljárás keretében CompuServe az ellene emelt vádak ejtését kérvényezte a bíróságtól, kiemelve, hogy nem kiadóként járt el a fórum tekintetében, hanem terjesztőként. Mivel csupán terjesztő, így pedig felelőssége akkor állna fent, ha tudott vagy tudnia kellett volna arról, hogy a kijelentések jogsértőek. A kérdés tehát az ügy során az volt, hogy a CompuServe vajon kiadóként vagy terjesztőként minősül-e? Amennyiben kiadó, úgy felelőssége fennáll a közzétett tartalomért attól függetlenül, hogy milyen tudomása volt az adott nyilatkozatról, mert az, aki megismételten, vagy más módon újra közzétesz egy rágalmazó üzenetet, az úgy felel, mintha az üzenet eredeti közzétevője lenne.⁵³ Amennyiben terjesztőnek minősül, úgy azt kell megvizsgálni, hogy valóban nem volt és valóban nem is kellett, hogy legyen tudomása a nyilatkozat jogsértő jellegéről. A kérdés kiemelt jellegét adta, hogy azelőtt még egy bíróságnak sem kellett állást foglalnia arról, hogy az online platformok a két kategória közül melyikbe tartoznak, és így milyen szintű felelősség terheli őket a harmadik felek által közzétett tartalmakért.⁵⁴

A bíróság ejtette a CompuServe elleni vádakát, mivel annak terjesztőként való felelősségét állapította meg. Az ügy során egy két elemű tesztet állítottak fel a digitális platform felelősség alóli mentesülés érdekében. A teszt szerint szükséges, hogy az online szolgáltató 1) ne gyakoroljon jelentős szerkesztői kontrollt a tartalmakon, mielőtt azok közzétételre kerülnek, vagyis a platform ne legyen több pusztán terjesztőnél, és 2) ne legyen, vagy ne kelljen, hogy tudomása legyen a kifogásolható tartalomról.⁵⁵ A teszt a platformok által gyakorolt szerkesztői

⁵¹ KOSSEFF i.m. 38-40.

⁵² Cubby, Inc. v. CompuServe Inc., 776 F. Supp. 135 (S.D.N.Y. 1991)

⁵³ Cianci v. New Times Pub. Co., 639 F.2d 54, 61; Restatement, Second Torts § 578 (1977)

⁵⁴ EHRLICH i.m. 403-404.

⁵⁵ KOSSEFF i.m. 43.

kontrollra helyezte a hangsúlyt, ezzel azonban csak korlátozott védelmet biztosított számukra. Felmerül ugyanis a kérdés, hogy mi az a fok vagy mód, amikortól egy szerkesztői kontroll „jelentősnek” minősül?

3.1.3. Stratton Oakmont v. Prodigy

1994. októberében egy ismeretlen felhasználó a Prodigy digitális platform Money Talk nevű faliújságján közzétett egy nyilatkozatot, amiben a Stratton Oakmont, Inc. bróker céget és annak igazgatóját, Daniel Porush-t bűncselekmény és csalás elkövetésével vádolta a Solomon-Page tőzsdei bevezetésével kapcsolatban.⁵⁶

A Prodigy családközpontú számítógépes hálózatként hirdette magát, olyan értékrendet közvetítve, amely visszatükrözi azon amerikai családok kultúráját, akiknek szolgáltatásukat kínálják. Ennek érdekében – versenytársaival ellentétben – a Prodigy szerkesztői ellenőrzést végzett a faliújságon közzétett üzenetek tartalmát illetően. A Prodigy közel kétmillió előfizetővel rendelkezett, a Money Talk pedig az akkor legnépszerűbb és legolvasottabb pénzügyi számítógépes faliújságon napi 60 000 üzenetet tettek közzé.⁵⁷

Porush beperelte a Money Talk faliújság vezetőjét, az ismeretlen szerzőt és a Prodigy-t is, akinek kiadóként való felelősségének megállapítását éppen a családbarátműködésre tett vállalkozásra és az ezzel összefüggésben alkalmazott ellenőrzési megoldásokra tekintettel kérte a bíróságtól. Az ügyben a Cubby ügyben felállított tesztet kellett alkalmazni annak megállapítása érdekében, hogy a platform kiadóként vagy terjesztőként felel a közzétett tartalmakért.

A Prodigy azzal védekezett, hogy az eset előtt 18 hónappal jelentetett meg egy cikket arról, hogy az eredeti üzleti politika változott, már nem kíván családközpontú megjelenéshez szükséges mértékű ellenőrzést folytatni, a bíróság szerint azonban a Prodigy sem üzleti kommunikációjában, sem a szolgáltatott iratok tekintetében nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani az üzleti politika ilyen változását.

A Prodigy továbbá hivatkozott a Cubby ügyben megállapítottakra, miszerint egy digitális platform terjesztőként felel a közzétett tartalmakért, és nem tudott és nem is kellett tudni a névtelen szerző vélhetően rágalmozó üzeneteiről.⁵⁸ A bíróság megállapította, hogy az eset két fontos körülményben is eltér a Cubby ügyben megfogalmazottaktól. A Prodigy egyrészt nyilvános kommunikációjában hirdette a faliújságokon megjelenő tartalmak feletti ellenőrzést,

⁵⁶ Uo. 45.

⁵⁷ Stratton Oakmont, Inc. v. Prodigy Servs., undefined (N.Y. Sup. Ct. May. 24, 1995)

⁵⁸ Stratton ügy

másrészt e kijelentését a gyakorlatba is implementálta Irányelve közzétételével, szűrőmechanizmus alkalmazásával és a faliújságok ellenőrzésével, vagyis jóval jelentősebb szerkesztői kontrollt gyakorolt, mint a Cubby ügy esetében a CompuServe.⁵⁹ Ezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a Prodigy által szándékosan vállalt és magának fenntartott ellenőrzési hatásköre eléri azt a szintet, amelyre tekintettel kiadóként való felelőssége állapítható meg.⁶⁰

3.1.4. A döntések következménye

A fenti döntések nem voltak más kerületi bíróságok számára kötelezőek, mégis példát szolgáltatott arra vonatkozóan, hogyan is kell(het) a digitális platformok felelősségét megállapítani, és ez a példa aggodalomra adott okot. A digitális platformok terjedésével, és az olyan társadalmi problémák megjelenésével, mint például a gyerekek számára is könnyen elérhető internetes pornográf tartalmak, a jogalkotó kiemelt érdeke az erős szűrési mechanizmusok alkalmazásának ösztönzése lett,⁶¹ azonban a bíróságok gyakorlata éppen ezzel ellentétes hatást idézett elő. A platformok ugyanis az ún. moderálási dilemmában találták magukat, ahol három lehetőség állt nyitva előttük a Cubby és a Stratton ügyek alapján. Az első szerint a platformok önszántukból, felületük felhasználóbarát megjelenése és a társadalmi problémák kezelése érdekében különböző szűrési mechanizmusokat alkalmaztak, ezzel kimerítve a jelentős szerkesztői kontroll fogalmát. Ennek következtében arra az esetre, ha felületükön törekvéseik ellenére jogsértő tartalom jelent meg, kiadóként kellett vállalniuk a felelősséget a tartalom jogellenességéért és az eljárással járó rendkívül magas költségekért. A második lehetőségük, hogy a platformok el-a-kezekkel (*hands-off-approach*) megközelítést követve semmilyen szerkesztői kontrollt nem gyakoroltak, így a terjesztőkére szorítva felelősségük mértékét, de ezzel egyidejűleg teret engedve a káros és jogellenes tartalmak terjedésének. A harmadik lehetőség szerint, ha a platform sem a magas felelősségi mércét, sem a társadalmilag kifogásolható tartalmaktól hemzsegő felület üzemeltetését nem vállalta, választhatta az általa nyújtott szolgáltatás megszüntetését.⁶² Még inkább erősítette ezt a helyzetet, hogy a tartalmak moderálása rendkívül költséges, bonyolult és magas szinten is pontatlan feladatnak bizonyult.⁶³ A moderálási dilemma következménye volt az is, hogy

⁵⁹ GOLDMAN (2020) i.m. 157.

⁶⁰ Stratton ügy

⁶¹ GOLDMAN (2020) i.m. 158.

⁶² R. Hayes JOHNSON JR.: Defamation in Cyberspace: A Court Takes a Wrong Turn on the Information Superhighway in *Stratton Oakmont, Inc. v. Prodigy Services Co.*, 49. *Ark. Law Rev.* 589 (1996) 623.

⁶³ Cary GLYNN: Section 230 as First Amendment Rule. 131, *Harvard Law Review* (2018) . 2036.

amennyiben egy platform mégis a tartalom moderálása mellett döntött, szinte elkerülhetetlen volt az öncenzúra,⁶⁴ vagy a járulékos szóláskorlátozás (*collateral censorship*) megjelenése,⁶⁵ ugyanis a felelősségre vonás elkerülése érdekében óhatatlanul korlátozás alá estek jogszerű szólások is,⁶⁶ holott a cenzúra bármilyen formája, így a járulékos szóláskorlátozás is, a demokrácia ellenségének tekintendő.⁶⁷ A kialakult helyzet sem társadalmi, sem gazdasági szempontból nem volt tartható, hiszen a kommunikáció demokratizálása és a gazdasági potenciál kiaknázása kiemelt ösztársadalmi érdekek,⁶⁸ amelyek azonban csak egy kiszámítható, a platformok fejlődését támogató szabályozási környezetben biztosíthatóak.

3.2. A CDA230 születése

Ezen érdekek felismerése vezette 1996-ban Chris Cox-ot és Ron Wyden-t a CDA230 megalkotásához. Ebben az évben zajlott az 1934. évi telekommunikációs törvény revíziója is, az akkori közhangulat a televízió és a rádió szabályozásában látta a kiemelkedően fontos társadalmi érdeket, az internetben rejlő potenciálról kevesen tudtak. A Cox-Wyden javaslat az Exon javaslatot követve került benyújtásra, mely kifejezetten az interneten gyorsan terjedő és kiskorúakhoz is eljutó pornográf tartalmak visszaszorítását célozta rendkívül komoly pénzbírsággal és szabadságvesztéssel.⁶⁹ Habár a javaslatot, amely eredetileg viselte az „illő kommunikációról szóló törvény” nevet, megszavazták, másnap érdekképviselői szervezetek megtámadták, és azt a bíróság végül hatályon kívül helyezte,⁷⁰ mondván az az Első Alkotmánykiegészítésbe ütközik, mert a javaslat által megfogalmazott kötelezettségek a felnőttek szólásszabadságát és információhoz való hozzájutását is jelentős mértékben korlátozzák. Justice Stevens-nak a javaslat hatályon kívül helyezésekor hangzott el az a érvelése, miszerint „az alkotmányos hagyomány szerint az ellenkező bizonyításáig azt kell vélelmezni, hogy bármilyen állami intézkedés a szólások tartalmáról inkább zavarja a gondolatok szabad áramlását, mintsem erősíti. A szólásszabadság megerősítése által képviselt értékek egy demokratikus társadalomban elnyomnak minden, a cenzúrához kötött teoretikus, de nem bizonyított hatást.”⁷¹ A javaslatot nem teljes egészében minősítették

⁶⁴ Ashley JOHNSON - Daniel CASTRO: Fact-Checking the Critiques of Section 230: What Are the Real Problems?, 2021. február 22. <https://bit.ly/39Bcc8j>

⁶⁵ GLYNN i.m. 2035.

⁶⁶ Smith v. California 361 U.S. 147 (1959)

⁶⁷ GLYNN i.m. 2035.

⁶⁸ 47. U.S.C. § 230. Policy (a) (1)

⁶⁹ KOSSEFF i.m. 61.

⁷⁰ PAPP i.m. 71.

⁷¹ Reno v. ACLU, 521 U.S. 844, 885 (United States Supreme Court 1997).

alkotmányellenesnek. Egyetlen része, a 230. szakaszhatályba lépett,⁷² ezt ismerjük ma a CDA230 szakaszának.

3.3. A törvény felépítése

A CDA 230. szakasz c) pontja szerinti védelem a következő:

c) Védelem a sértő tartalmak „irgalmas szamaritánus” blokkolásához és szűréséhez

(1) A kiadó és a közlő kezelése

Egy interaktív számítógépes szolgáltatás üzemeltetője vagy használója nem tekinthető olyan információk kiadójának vagy közlőjének, amelyeket egy másik információs tartalomszolgáltató tett közzé

(2) Polgári jogi felelősség:

Az interaktív számítógépes szolgáltatás egyik üzemeltetője vagy felhasználója sem felel a következők miatt:

(A) minden olyan, önként, jóhiszeműen végrehajtott intézkedés, amelynek célja az, hogy korlátozza az olyan tartalomhoz való hozzáférést, amelyet a szolgáltató vagy felhasználó obscénnek, erkölcstelennek, szemérmetlennek (lascivious), mocskosnak, túlzottan erőszakosnak, zaklatónak vagy más módon kifogásolhatónak tekint, függetlenül attól, hogy az adott tartalom alkotmányosan védett-e vagy sem; illetve

(B) minden olyan intézkedés, amely az (1) bekezdésben ismertetett tartalmakhoz való hozzáférés korlátozására szolgáló műszaki eszközöket biztosít vagy elérhetővé tesz az információs tartalom-szolgáltató vagy mások számára.⁷³

Az Exon javaslat célja szűk értelemben az internetes szexuális tartalmak visszaszorítása volt, a CDA230 a kezdetektől általánosabb és távolabbra mutatóbb elveket képviselt. A szakasz célja az internetes vállalatok és a felhasználók helyzetének megerősítése volt, vagyis 1) ösztönözni az internetes szolgáltatókat az innovációra és a fejlődésre anélkül, hogy harmadik személyek tartalmiáért felelősséggel tartoznának, és 2) biztosítani a lehetőséget a tartalomszabályozásra vonatkozó saját szabályzatok kialakítására.⁷⁴

A CDA230 egyik nagy erénye (és talán hátránya is) rendkívül tág és egyszerű megfogalmazása.⁷⁵ A szakaszhoz fűzött indokolás kiemeli, hogy az internet és az internetes szolgáltatók eddigi fejlődése minimális állami beavatkozás mellett ment végbe, azonban a

⁷² Congressional Research Service: Section 230 – An Overview, R46751, 2021. április 7. <https://bit.ly/398jqjn>

⁷³ 47 U.S.C. 230 (2012).

⁷⁴ KOSSEFF i.m. 64.

⁷⁵ GOLDMAN (2020) i.m. 155.

szabályozási környezet tisztázása elengedhetetlen, hiszen egyre több amerikai lakos támaszkodik az online platformok politikai, oktatási, kulturális és szórakoztató szolgáltatásaira.⁷⁶ A rendelet meghozatalának célja az internet és az internetes szolgáltatók további fejlődésének előmozdítása; az internetes kommunikáció pezsgő és versengő szabad piacának biztosítása; olyan technológiák fejlesztésének ösztönzése, amelyek maximalizálják a felhasználó által az egyének, családok és iskolák által kapott információk feletti ellenőrzést, ezzel is segítve biztonságukat; eltávolítani minden akadályt, amely ezen szűrőtechnológiák kialakítását gátolná; és a szövetségi büntetőjog erőteljes érvényesülésének elősegítését az interneten fellelhető obszcén tartalmakkal szemben.⁷⁷

Az c)(1) bekezdése, amely szorosabb értelemben a platformokra vonatkozó immunitást fogalmazza meg, mindössze 26 szóból áll, a c)(2) bekezdése pedig az „irgalmas szamaritánus” elvet fogalmazza meg. E kettő értelmében a platform semmilyen módon nem felelős a felületén megjelenő tartalmak eltávolításával kapcsolatos kérdésekben, sem akkor, ha káros tartalom kerül ki a felületére és azt nem távolítja el, sem akkor, ha önkéntesen távolít el tartalmat, bár az nem volt jogellenes, ha az eltávolítást jóhiszemben tette. Ezen túl a szabályozás definiál pár alapvető fogalmat (internet, interaktív számítógépes szolgáltatás, információs tartalomszolgáltató), valamint megfogalmazza azt a kevés kivételt, amely területek nem tartoznak a CDA230 hatálya alá (szövetségi büntetőjog, szellemi tulajdonjog, a szakasznak megfelelő állami törvények végrehajtása, kommunikációs adatvédelmi törvény, majd 2018 után a szexuális kereskedelemre vonatkozó törvény).⁷⁸

A CDA230 partnerré kívánta tenni a platformokat az interneten megjelenő káros tartalmakkal szemben való fellépésben.⁷⁹ Látható az is, hogy ez a fajta védelem nem az Első Alkotmánykiegészítésből fakadó alkotmányos joga a platformoknak, hanem egy politikai döntés következménye.⁸⁰ A kérdés az maradt, hogy a bíróságok értelmezési gyakorlatában hogyan fognak a jogalkotói érdekek érvényre jutni.

3.4. Zeran v. American Online

Az amerikai bíróságoknak először a Zeran v. America Online⁸¹ (továbbiakban: AOL) ügy során kellett értelmeznie a rendkívül friss, alig pár hónapos jogszabályt.

⁷⁶ CDA230 a) Findings

⁷⁷ CDA230 b) Policy

⁷⁸ CDA230 e) Effect on other laws

⁷⁹ Danielle Keats CITRON – Benjamin WITTES: The Internet Will Not Break: Denying Bad Samaritans Section 230 Immunity, *86 Fordham Law Review* 401, 2017. 403.

⁸⁰ GLYNN i.m. 2030-2031.

⁸¹ Zeran v. America Online, Inc., 129 F.3d 327 (4th Cir. 1997)

Kenneth Zeran telefonos zaklatás áldozata volt, miután az AOL felületén az ő nevében és telefonszámát felhasználva internetes hirdetést jelent meg egy ismeretlen szerzőtől. A hirdetés „vicces” feliratos pólókat reklámozott, amelyek felirata az alig hat nappal azelőtti Oklahoma City bombázást dicsőítette, amely terrortámadásnak 168 halálos áldozata volt.⁸² Zeran az AOL-hez fordult, hogy távolítsák el a posztot, akik ezt meg is tették, azonban a hirdetés újra és újra felbukkant, így a telefonos zaklatás nem szűnt meg. Zeran újabb kérésére az AOL biztosította a férfit, hogy mindent meg fognak tenni a hirdetés rendszerből való kiszűrése érdekében, azonban a fenyegető telefonhívások nem szűntek. Zeran beperelte az AOL-t, mivel az indokolatlanul késlekedett a poszt eltávolításával.⁸³ Azzal érvelt, hogy a CDA230 védelme nem terjed ki arra az esetre, amikor a platform értesítve lett a káros tartalomról, vagyis tudomása volt annak jogellenes voltáról, ekkor ugyanis terjesztőként felelnie kell.

A bíróságoknak a CDA230 azon fordulatát kellett mindenekelőtt értelmeznie, amely szerint egy digitális platform „nem tekinthető (...) információk kiadójának (*publisher*) vagy közlőjének (*speaker*).” A törvénytörvény szűk értelmezése arra vezetne, hogy a digitális platform nem tekinthető kiadónak, azonban terjesztőnek igen. Ez esetben a Cubby szabályozás életben maradna, és a törvény csak a Stratton ügyben hozott döntést írná felül. Eszerint a digitális platform felelne minden olyan esetben, amikor értesítést kap a jogellenes tartalomról, vagy több ilyen eset után a bíróság ítélné úgy, hogy a platformnak tudnia kell arról, hogy jogellenes tartalmak szoktak megjelenni a faliújságján, így minden egyes esetben, amikor poszt kerülne ki egy ilyen kétes faliújságra, felelősség terhelné a platformot.⁸⁴ Ezzel a CDA230 nem nyújtana elegendő biztosítékot az önkéntes szűréshez, kiszolgáltatva a platformot a felhasználók általi manipulálásnak, valamint ellehetetlenítené azokat a platformokat, amelyek szolgáltatása kellemetlen egyes piaci szereplőknek, de a társadalmi diskurzushoz nagyban hozzájárulnak (lásd weboldalak, ahol a felhasználók szolgáltatásokat és szolgáltatókat tudnak őszintén értékelni). Tág értelmezés esetén a kiadó kategóriának szubszidiárius kategóriájának kell értékelni a terjesztőt, így a digitális platform egyikként sem minősíthető. Ez azt jelenti, hogy a digitális platform akkor sem felel a tartalomért, ha tudott vagy tudnia kellett annak jogsértő voltáról.

A bíróság végül az utóbbi, tág értelmezés mellett foglalt állást. Érvelésük szerint a CDA230 célja éppen az olyan tartalmak miatti felelősség alóli mentesítés, amelyet harmadik személyként a felhasználók tettek közzé. A jogsértés az ismeretlen szerző posztjára vezethető vissza, így ez

⁸² KOSSEFF i.m. 79-82.

⁸³ EHRlich i.m. 406.

⁸⁴ KOSSEFF i.m. 133.

az elem megállapítható, ennek következtében pedig nem vonható felelősségre a platform azért, mert nem tudta teljesen törölni a platformról a káros hirdetést.⁸⁵

Az immunitáshoz a döntés alapján így alapvetően 3 feltétel teljesülése szükséges. Eszerint a védelem akkor áll fent, ha a digitális platform 1) interaktív számítógépes szolgáltatás üzemeltetőjének vagy felhasználójának minősül, ami a bíróság értelmezése szerint kiterjed tulajdonképpen minden interneten keresztül elérhető szolgáltatásra és minden digitális platform felhasználóra, 2) ha olyan keresettel támadják, amiben a tartalom kiadójaként vagy közlőjeként kezelik, amely szintén a bírósági gyakorlat következtében tágan értelmezendő, és 3) ha az harmadik személy felhasználó által generált tartalommal van összefüggésben, vagyis nem magától az alperestől (a platformtól) származik.⁸⁶

3.5. A CDA230 következménye

A CDA230 általi immunitásnak és így a digitális platformok fejlődésének köszönhetően az internetes kommunikáció virágkorát élte a felhasználók által generált tartalmak jelentős mennyiségének köszönhetően.⁸⁷

A CDA230 védelme kiterjedt nemcsak a rágalmozási ügyekre, hanem tulajdonképpen minden keresetre, amely felhasználó által generált tartalommal volt összefüggésben, így a hanyagsággal kapcsolatos, a tisztességtelen versenyre vonatkozó, vagy a magánélet tiszteletben tartására irányuló általános jogellenes károkozással összefüggő esetekre is. A CDA230 objektív feltételrendszerének, amelyben a nehéz mérlegelési kérdésnek számító tudattartam vagy szándék nem bír relevanciával,⁸⁸ és a tág nyelvtani értelmezésnek köszönhetően a platformok bízhattak az egységes és aránylag gyors, számukra kedvező döntéshozatalban. A bíróságok számos esetben viszonylag korán elutasították a felperesek keretét, megkímélve a digitális platformokat hosszú, költséges és bizonytalan kimenetelű eljárásokban való részvételtől.⁸⁹ Eljárási szempontból a kiszámíthatóságot erősítette, hogy az egyszerű szövegre és tág fogalmakra tekintettel a CDA230 kevés teret engedett a joghézagoknak (*plaintiffs plead-around*), „horizontális” jellege miatt a digitális platformoknak nem kellett működésüket a

⁸⁵ Zeran ügy

⁸⁶ PAPP i.m. 78.

⁸⁷ Eric GOLDMAN: Why Section 230 is Better than the First Amendment, 5 *Notre Dame L. Rev. Reflection* 33 (2019). 33.

⁸⁸ Uo. 36-38.

⁸⁹ Parker v. Google, Inc., 422 F. Supp. 2d 492, decision summary aff'd, 242 Fed. Appx. 833 (3d Cir. 2007), cert denied 522 U.S. 1156 (2008); Jurin v. Google, Inc., 695 F.Supp. 2d 1117 (E.D. Cal. 2010); Gentry v. eBay, Inc., 121 Cal. Rptr. 2d 703 (Cal. Ct. App. 2003)

különböző tagállami szabályozásokkal összehangolnia, valamint megkímélte a bíróságokat az alkotmányos alapelvekkel kapcsolatos ítélezéstől (*consitutional avoidance*) is.⁹⁰

A CDA230 sikerének kulcsa az egységesen alkalmazott értelmezése volt, hogy minden digitális platformot mentesíteni kell minden olyan esetben, amikor a keresetben megjelölt jogsértés harmadik féltől származó tartalommal kapcsolatos. A bíróságok tág értelmezése megnyitotta a lehetőséget nemcsak a digitális platformok fejlődése előtt, hanem a felhasználók számára is, hogy kreativitásukat szabadon engedve hozzanak létre internetes tartalmakat, posztokat, üzeneteket, cikkeket, kritikákat, videókat, vagy akár saját webhelyet.

⁹⁰ GOLDMAN (2019a) i.m. 44.

4. A CDA230 jelene

Biz Stoner, a Twitter társalapítója nyilatkozott úgy, hogy „ha olyan platformot akar az ember létrehozni, amely lehetővé teszi a véleménynyilvánítás szabadságát több százmillió ember számára szerte a világon, akkor a rosszat is el kell fogadni a jóval együtt.”⁹¹ A CDA230 megjelenése óta folyamatos támadások és kritikák kereszttüzében áll,⁹² amely kritikák egyre égetőbbek és egyre sürgősebb megoldásokat követelnek. A CDA230 megjelenésének pillanatától a társadalmi összérdeket helyezte előtérbe az egyének igényérvényesítési törekvéseivel szemben, azonban a technológia rohamos fejlődése és az internetes kommunikáció kultúrájának átalakulása az elmúlt 25 évben felvetette azt a kérdést, hogy azok a célok és értékek, amelyek védelmére a szakasz létrejött, még mindig túlsúlyban vannak-e az immunitás okozta sérelmekhez képest?⁹³

A kritikák a felmerülő problémákhoz igazodva rendkívül sokszínűek, azonban jelentős részüknél egy központi elem mégis azonosítható, mégpedig az immunitás adta védelem túl szélesnek ítéltése. Az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma a Trump kormányzat idején kiadott jelentésében úgy fogalmazott, hogy „a bíróságok nagyon távan értelmezték a 230. szakasz szerinti immunitás hatályát, eltérően annak eredeti céljától,”⁹⁴ amely állásponttal számos szerző egyetért.⁹⁵ Alacsonyabb szinten a bíróságok közel 10.000 esetben hivatkoztak a CDA230 immunitására, csak 2020-ban 200 esetben, amely esetek többségében a bíróságok tartották magukat a törvény tág értelmezéséhez.⁹⁶ E tág értelmezés következtében olyan esetekben is mentesültek a felelősség alól a platformok, ahol az általuk közzétett felhasználók által generált tartalom személyazonosság-lopást valósított meg,⁹⁷ fiatalokkal szembeni szexuális erőszakhoz vezetett,⁹⁸ vagy a terrorizmus népszerűsítését propagálta,⁹⁹ ahol a digitális platform különböző társadalmi rétegek között diszkriminálva moderálta egyes tartalmak elérhetőségét, ezzel befolyásolva az abból befolyó bevételeket,¹⁰⁰ ahol a digitális platform

⁹¹ KOSSEFF i.m. 231; <https://transcripts.cnn.com/show/ebo/date/2014-06-20/segment/01>

⁹² Cindy COHN – Jamie WILLIAMS: 20 Years of Protecting Intermediaries: Legacy of 'Zeran' Remains a Critical Protection for Freedom of Expression Online, *The Recorder*, 2017. november 10.

⁹³ KOSSEFF i.m. 7; CITRON-WITTES i.m. 18.

⁹⁴ U.S. Department of Justice: Section 230 – Nurturing Innovation or Fostering Unaccountability? 2020. 2.

⁹⁵ Emily DECICCIO: What is Section 230 and why do some lawmakers want to revoke it?, *CNBC*, 2021. január 16. <https://cnb.cx/3CEZZcK> Michael D. Smith and Marshall Van Alstyne: It's Time to Update Section 230, 2021. augusztus 12. <https://bit.ly/3OkRoAv>; CITRON-WITTES i.m. 3

⁹⁶ O'Melveny & Myers Llp: *CDA Section 230: Its Past, Present, And Future*, 2021. február 12. <https://bit.ly/3QotxSB>

⁹⁷ *Carafano v. Metroplash.com, Inc.* - 339 F.3d 1119 (9th Cir. 2003)

⁹⁸ *Doe v. MySpace Inc.* - 528 F.3d 413 (5th Cir. 2008)

⁹⁹ *Fields v. Twitter, Inc.*, 217 F. Supp. 3d 1116 (N.D. Cal. 2016)

¹⁰⁰ Julia ALEXANDER: LGBTQ YouTubers are suing YouTube over alleged discrimination, *TheVerge*, 2019. augusztus 14. <https://bit.ly/36ftOED>; Nico LANG: This Lawsuit Alleging YouTube Discriminates Against LGBTQ+ Users Was Just Tossed Out, *Them*, 2021. január 8. <https://bit.ly/3xxAqIp>

minden gond nélkül megszüntethetett egy közfórumnak számító fiókot,¹⁰¹ vagy amikor maga a platform a felhasználó jogellenes tevékenységére alapítva üzleti modelljét, például a szexkereskedelem online lebonyolításához biztosított felületet.¹⁰² A bíróságok érzékelve a társadalmi kritikákat a túl széles immunitás problémájára a törvény szövegének újra értelmezésével próbáltak reagálni, eltérve saját eddigi gyakorlatuktól.¹⁰³ Kozinski a Roommates.com ügy során kiemelte, a CDA230 célja nem az volt, hogy „egy törvények nélküli senkiföldjét hozzon létre az interneten.”¹⁰⁴

A széles immunitás kiemelkedő következménye a digitális platformok felelőtlen és visszaélészerű magatartása, ahol nem a társadalmi érdekek szem előtt tartásával működnek, így szisztematikus problémákat generálnak.¹⁰⁵ Ilyen szisztematikus probléma többek között a nem beleegyezésen alapuló pornó vagy bosszúpornó terjedése, az online zaklatás, vagy a gyermekeket érintő szexuális bántalmazás partalanná válása.¹⁰⁶ Az online kommunikáció ilyen radikalizálódását emeli ki Meleagrou és Kaderbhai,¹⁰⁷ valamint Petit¹⁰⁸ is, mint a nem megfelelően szabályozott internet tünetei. Franks szerint „napjainkban az internetet elárasztják a fenyegetések, a rágalmozás, a becsületsértés, a bosszúpornó, a félretájékoztatás és az összeesküvés-elméletek, amelyek aránytalanul nagy terhet rónak a kiszolgáltatott magánszemélyekre, köztük a nőkre, a faji és vallási kisebbségekre és az LMBTQ közösségre. Ők azok, akik szenvednek, miközben a visszaélések virágzását lehetővé tevő weboldalak, platformok és internetszolgáltatók védve vannak a károktól.”¹⁰⁹ Citron és Wittes szerint a jelenlegi szabályozási környezet nem képes az szólásszabadság megerősítésére, mivel az abból járó előnyöket láthatóan nagy százalékban az online zaklatók és gazemberek élvezik. Az online visszaélések áldozatai nem tudnak hatékonyan fellépni azokkal az oldalakkal szemben, amelyek üzleti modellje éppen a zaklatók tevékenységére és más visszaélésekre épül.¹¹⁰

¹⁰¹ Emily TANNENBAUM: Every Social Media Platform Donald Trump Is Banned From Using (So Far), *Glamour*, 2021. június 4. <https://bit.ly/39ulH9n>; Will OREMUS: Tech giants banned Trump. But did they censor him?, *The Washington Post*, 2022. január 7.

¹⁰² Jane Doe No. 1 v. Backpage.Com, LLC, 817 F.3d 12, 64 Comm'ns Reg. (BNA) 483, 44 Media L. Rep. (BNA) 1549 (1st Cir. 2016)

¹⁰³ Barnes v. Yahoo!, 570 F.3d 1096 (9th Cir. 2009), Doe v. Internet Brands, Inc., No. 12-56638 (9th Cir. 2014), Roommates.com, LLC, 521 F.3d 1157 (9th Cir. 2008)

¹⁰⁴ KOSSEFF i.m. 168.

¹⁰⁵ Uo. 208.

¹⁰⁶ Adi ROBERTSON: Five Lessons From The Justice Department's Big Debate Over Section 230, *The Verge*, 2020. február 19. <https://bit.ly/3tIRpqc>

¹⁰⁷ Alexander MELEAGROU-HITCHENS - Nick KADERBHAJ: Research Perspectives on Online Radicalisation: A Literature Review, International Centre for the Study of Redicalisation, *King's College London*, 2006-2016. 6.

¹⁰⁸ Nicolas PETIT: *Big Tech & the Digital Economy: The Monigopoly Scenario*, UK, Oxford University Press, 2020. 251.

¹⁰⁹ Mary Anne Franks: Moral Hazard of Stilts: 'Zera's' Legacy, *yahoo!finance*, 2017. november 10. <https://yhoo.it/2KStDPi>

¹¹⁰ CITRON-WITTES i.m. 18.

Ellehetetleníti az egyéni igényérvényesítés lehetőségét az anonimitás is, amellyel az egyébként felelősségre vonható „szerzők” is elérhetetlenné válnak.¹¹¹ Az immunitás következtében a platformok a káros tartalmak elleni aktív és minél hatékonyabb fellépés helyett az azokért való felelősséget teljes egészében a felhasználókra telepítik.¹¹² A szerzők szerint az online világ ígéreteitől megbűvölt jogalkotótól olyan visszaélésekre kaptak törvényes egérutat a digitális platformok, amelyeket a „fizikai világban” senki sem túrta el.¹¹³ Meléndez-Juarbe szerint az új technológiák ígérete elcsábított bennünket, kritikátlanul fogadjuk őket, amely status quo-ban saját jogaink felhasználókénti korlátozottságát rögzítettük.¹¹⁴

Az immunitás által nyújtott szabadsággal való visszaélés másik vetülete a jogellenes magatartásokra épülő üzleti modellek elterjedése. Citron és Wittes kritikájában megfogalmazza, hogy a CDA230 védelmének tág értelmezése azért is összeegyeztethetetlen annak eredeti céljával, amely szerint a platformokkal együttműködésben kívánt gátat szabni a „sértő” tartalmak terjedésének, mert ehelyett az immunitás főleg azon platformoknak kedvez, amelyek felülete kifejezetten online visszaélések és káros tartalmak terjesztésére szolgál (véleményük szerint ilyen az Omegle), vagy amelyek szándékosan, tudatosan nemcsak tolerálják, hanem ösztönzik a jogellenes tartalmak generálását (mint a Backpage.com).¹¹⁵ Bartow szerint „a pánikot vagy erőszakot kiváltó rágalmozó fenyegetések és szitkozódások elhelyezése nyereséges online üzleti modellé vált”, hiszen „a gyűlölet rendkívül jövedelmező tud lenni”. Véleménye szerint a CDA230 sokkal inkább a jövedelmező üzleti megfontolásokat támogatja – még ha akaratlanul is – mintsem a társadalmilag kifizetődöbbit.¹¹⁶ Pasquale az immunitással való visszaélés problémáját látja abban is, hogy a szabályozás rendszerek következtében a platformokat kettős védelem illeti meg, hiszen a CDA230 következtében passzív közvetítői tevékenységük hangsúlyozásával mentesülnek a káros tartalmak közzétételéért való felelősség alól, míg az őket érintő szigorúbb szabályozásokkal szemben az Első Alkotmánykiegészítés védelmére hivatkozva lépnek fel.¹¹⁷

A törvényt érő kritikák komolyságát mutatja, hogy azok nemcsak a bírói gyakorlatban és a szakirodalomban fogalmazódnak meg, hanem az az amerikai politikai közéletet is aktívan

¹¹¹ KOSSEFF i.m. 221.; EHRILCH i.m. 408.

¹¹² „Understand that human behavior is fundamentally uncontrollable, that people you encounter on Omegle may not behave appropriately, and that they are solely responsible for their own behavior.” in: CITRON-WITTES i.m. 1. ¹¹³ Uo. 2.

¹¹⁴ MELÉNDEZ-JUARBE i.m. 10.

¹¹⁵ CITRON-WITTES i.m. 8.

¹¹⁶ Ann BARTOW: Section 230 Keeps Platforms for Defamation and Threats Highly Profitable, The Recorder, 2017. november 13. <https://perma.cc/ZMJ3-DEAN>

¹¹⁷ Frank A. PASQUALE: *Platform Neutrality: Enhancing Freedom of Expression in Spheres of Private Power*, University of Maryland Francis King Carey School of Law, Faculty Scholarship, 2016. 497.

foglalkoztatja a CDA230. A republikánus oldal kritikája, hogy a digitális platformok nem értéksemlegesek, túl sok tartalom esik moderálásuk áldozatává – állításuk szerint főleg republikánus párti felhasználók által generált tartalmak –, így képesek visszaélni a moderálásra vonatkozó szabadságukkal, és egyfajta „cenzúrává” alakítani a szerkesztői befolyást.¹¹⁸ Josh Hawley szenátor szerint a digitális platformok a CDA230 széles védelmét élvezve ugyanúgy szerkesztenek, cenzúráznak és viselkednek, mint a hagyományos kiadók,¹¹⁹ valamint Trump elnöki rendelet formájában érvelt a tech-óriások szigorúbb szabályozása mellett.¹²⁰ A demokrata párt azonos álláspontot képvisel, de teljesen eltérő indokok mentén. Szerintük a digitális platformok épphogy nem élnek megfelelően a szabályozás adta lehetőségeikkel moderálási tevékenységük körében, és még így is túl sok káros tartalom marad fenn felületeiken.¹²¹ Nancy Pelosi képviselőházi elnök szerint az immunitás termékeny környezetet teremtett az online félretájékoztatás, zaklatás és visszaélés burjánzásának, és a CDA230 következtében a digitális platformoknak nem terheli elegendő felelősség a problémás tartalmak visszaszorítására.¹²²

¹¹⁸ John D. MCKINNON: Republican and Democrat Lawmakers Step Up Efforts to Adopt Tougher Tech Laws, *The Wall Street Journal*, 2021. október 19. <https://on.wsj.com/3JoUqS8>

¹¹⁹ <https://www.npr.org/2020/05/30/865813960/as-trump-targets-twitters-legal-shield-experts-have-a-warning?t=1650977195176>

¹²⁰ U.S. Department of Justice: Section 230 – Nurturing Innovation or Fostering Unaccountability? Key Takeaways and Recommendations, 2020. június <https://www.justice.gov/file/1286331/download>

¹²¹ MCKINNON i.m.

¹²² Bobby ALLYN: As Trump Targets Twitter's Legal Shield, Experts Have A Warning, *npr*, 2020. május 30. <https://n.pr/3b4LBAS>

5. A CDA230 jövője

A törvény működésének és jövőjének kérdése mind a tudományos, mind a politikai közéletet erőteljesen foglalkoztatja. Donald Trump elnöksége alatt jelentést adott ki a törvény reformjának kérdésében,¹²³ Joe Biden pedig elnöki kampánya során kiemelte, hogy nem veti el a szabályozás eltörlésének lehetőségét.¹²⁴ A felmerülő problémák árnyékában a CDA230 sorsát tekintve három lehetséges út áll előtte: a) eltörlése, b) revíziója, vagy c) szövegének érintetlenül hagyása mellett más módon kezelni a problémákat.

5.1. A CDA eltörlése

Kisebbségben vannak azok a gondolkodók és politikusok, akik a CDA230 szabályozás teljes eltörlését támogatják. Számos esetben tűnik úgy, hogy az eltörlés gondolata mögött nincs valódi szándék, az mintegy retorikai fogás jelenik meg.¹²⁵ Dolgozatomban bemutattam, milyen módon szélesítette a CDA230 az Első Alkotmánykiegészítés által nyújtott védelmet, valamint azt is, hogy a törvény meghozatalakor megfogalmazott célok elérése mellett egyéb veszélyek kerültek kiiktatásra a szakasz elfogadásával. A CDA230 eltörlése egy olyan radikális lépés lenne, amely a digitális platformokon megjelenő tartalmakért való felelősség kérdését újra az Első Alkotmánykiegészítésre hárítaná. Egyes kritikák szerint a mára érett iparágga fejlődött internet esetében ez nem is lenne olyan visszás,¹²⁶ sőt, az obszcén tartalmak esetében elégséges lenne a moderálást piaci és gazdasági alapon a platformokra bízni. A javaslatok szerint a rágalmozási ügyekben vagy a Cubby esetében látott terjesztői felelősség visszahozatala tudna jelentős eredményeket elérni, vagy az Első Alkotmánykiegészítés védelme az anonimitás visszaszorításával párosítva, hogy az egyéni igényérvényesítés hatékonyabban tudjon működni a felhasználók között.¹²⁷ A kritikusok szerint ez azonban életre keltené a felhasználók általi manipulálás problémáját, ellehetetlenítené az értékelésekkel, véleményekkel foglalkozó digitális platformok működését, valamint a szólásszabadság tekintetében károkat okozna, hiszen az anonimitás szintén a gyengébb hangok és az őszinte vélemények megjelenését segíti az internetes szólások terében. Álláspontom szerint a dolgozatban bemutatott esetek alapján is látható, hogy ez a megoldás jelentős mértékű felelősséget terhelne a szolgáltatókra, digitális platformok szünnének meg, az internet jelentős előnyeit veszítené el a moderálási folyamatok

¹²³ U.S. Department of Justice: Section 230 – Nurturing Innovation or Fostering Unaccountability? Key Takeaways and Recommendations, 2020. június

¹²⁴ Makena KELLY: Joe Biden wants to revoke Section 230. The Democratic front-runner would remove one of the core protections of the internet, *The Verge*, 2020. január 17. <https://bit.ly/3hCv3QO>

¹²⁵ KELLY i.m.

¹²⁶ CITRON –WITTES: i.m. 405.

¹²⁷ EHRILCH i.m. 409.

hálójában, és a szólásszabadság doktrínája súlyos károkat szenvedne. Habár a CDA230 következtében az internet a szólások nyers özönévé vált, tagadhatatlanul hozzájárult az internet fejlődéséhez, és (kezdetben) beváltotta a hozzá fűzött elvárásokat, de még „tökéletlen” formájában is egy minimum szintnek tekinthető védelmet biztosít a digitális piacok számára, amely nélkül az internet igenis összeomlana saját súlya alatt.

5.2. A CDA230 megreformálása

A reformokat támogató nézőpontok egy alapvetően arany középutat próbálnak képviselni, ahol egyszerre ismerik el a CDA230 által képviselt védelem előnyeit, gazdasági és szólásszabadsági szempontból is, valamint próbálnak annak a társadalmi igénynek érvényt szerezni, amely a digitális platformok nagyobb fokú szabályozását követeli.

A változás igénye lefelől éppen a szakasz tág értelmezését lehetővé tevő bírói gyakorlatban jelent meg. A bíróságok elé a 2010-es évek végére egyre több olyan ügy került, amelyek során felmerült a kérdés, hogy a törvény megalkotásakor a Kongresszus az ilyen esetekre is ki kívánta-e terjeszteni a CDA23 általi védelmet? Nem kellene figyelembe venni a minősítésnél a platform nagyságát és a rajta zajló információs forgalmat? Milyen szerkesztések után válhat egy eredetileg harmadik személytől származó tartalom magától a platformtól származónak?¹²⁸ Ha a felhasználók előre meghatározott válaszok közül választva hoznak létre tartalmat, (például egy legördülő menüsorból), az minősülhet a platformtól származónak?¹²⁹ Kötelessége-e a platformoknak általánosan figyelmeztetni a felhasználókat a platformon felmerülő veszélyekre?¹³⁰ És konkrét veszélyek ellen?¹³¹ Vajon elfogadható a platform immunitása olyan tartalmak esetén is, amelyek a tisztesség határán táncolnak a jogszerűséggel szemben?¹³² Maguk a bíróságok bizonytalanodtak el saját tág értelmezésükben. A törvény szövegéből arra következtettek, hogy a Kongresszusnak nem volt célja egy abszolút immunitás megalkotása a digitális platformok számára, és erre tekintettel kezdték meg az értelmezés árnyalását. A bíróságok az interaktív számítógépes szolgáltatások és az információs tartalomszolgáltatók fogalmával kapcsolatban a „felelős” (*responsible*) és „fejleszt” (*develop*) szavak esetében ingatta meg a CDA230 védelmét, miszerint, ha a platform „felelőssége” valamilyen vonatkozásban megjelenik (lásd *Barnes v. Yahoo!*,¹³³ *Doe v. Internet Brands*¹³⁴), vagy a tartalom

¹²⁸ *Batzel v. Smith*, 333 F.3d 1018, 1033 (9th Cir. 2003)

¹²⁹ *Carafano v. Metrosplash.com, Inc.*, 339 F.3d 1119 (9th Cir. 2003)

¹³⁰ *Doe v. MySpace, Inc.*, 528 F.3d 413 (5th Cir. 2008)

¹³¹ *Doe v. Internet Brands, Inc.*, No. 12-56638 (9th Cir. 2014)

¹³² CITRON –WITTES: i.m. 404.

¹³³ *Barnes v. Yahoo!*, 570 F.3d 1096 (9th Cir. 2009)

¹³⁴ *Doe v. Internet Brands* ügy

„fejlesztésében” anyagilag hozzájárult (lásd *Roommates.com*¹³⁵), akkor nem vonatkozik rá a CDA230 immunitás. Álláspontom szerint a jogszabály értelmezésének pontosítása tükrözi a bíróságok azon igényét, hogy nemcsak a jogszabály, de az azzal elérni kívánt célok és hatások is a 21. század kihívásaihoz és társadalmi igényeihez kerüljenek igazításra, és bármilyen reform ezek szem előtt tartásával valósuljon meg, ugyanakkor a szakasz fogalmainak szűk újra értelmezése az azon alapuló joggyakorlat bizonytalanságához vezethet, amely következtében a platformok újra bizonytalan jogi helyzetbe kerülnek, hogy tevékenységük mikor valósít meg jogsértést. A fogalmak új tartalommal való feltöltése a CDA230 által képviselt stabilitást A republikánus oldal kritikája, hogy a digitális platformok nem értéksemlegesek.¹³⁶ A platformok kötelező semlegessége tulajdonképpen azt eredményezné, hogy a digitális platformnak minden véleményt és tartalmat meg kellene jeleníteniük, bármiféle moderálás nélkül. A platformok mint magántulajdonú cégek maguk határozhatják meg saját működési szabályzatukat, és nemcsak a CDA230, hanem az Első Alkotmánykiegészítés védelme alatt is állnak olyan tekintetben, hogy nem kell megjeleníteniük a felületükön olyan szólást, amelyet nem akarnak megjeleníteni.¹³⁷

A demokrata szerintük a digitális platformok nem élnek megfelelően a szabályozás adta lehetőségeikkel moderálási tevékenységük körében.¹³⁸ Ezzel összefüggésben merülnek fel olyan kritikák is, amelyek azt kifogásolják, hogy a CDA230 védelme olyan platformokra is kiterjed, akik valamilyen módon profitálnak moderálási hanyagságukból, esetleg kifejezetten káros tartalmak közvetítésére építik üzleti modelljüket. Megoldási ötletként merült fel egy általános törődési kötelezettség (*duty to care*) telepítése, amely a „rosszszándékú szamaritánusokat” vonná ki a védelem köréből.¹³⁹ A kötelezettség azokat a platformokat célozza, amelyek a CDA230 immunitása mögé bújva nem végeznek moderálási tevékenységet, vagy nem arányos mértékűt a felmerülő veszélyekkel szemben, esetleg az immunitást arra használják fel, hogy illegális tevékenységek folytatására adjanak teret felhasználóiknak.¹⁴⁰ Egy általános kötelezettség megállapítása, amelynek értelmezése szintén a bíróságokra hárulna, álláspontom szerint rendkívül bizonytalaná tenné a szabályozási környezetet, és a digitális platformokat a túlblokkolás felé mozdítaná, amely a szólásszabadságot károsítaná.

¹³⁵ *Roommates.com, LLC*, 521 F.3d 1157 (9th Cir. 2008)

¹³⁶ *MCKINNON* i.m.

¹³⁷ *PACKARD* i.m. 36.

¹³⁸ *MCKINNON* i.m.

¹³⁹ *CITRON –WITTES*: i.m. 403.

¹⁴⁰ *Uo.* 404.

A kritikák szerint a mára óriás platformokká nőtt szolgáltatók az ötletek piacán is indokolatlan hatalommal rendelkeznek,¹⁴¹ amely hatalom felértékelődése nemcsak versenyjogi, hanem médiajogi aspektusból is értékelhető, hiszen erejükkel képesek a modern szólásszabadság határainak újra rendezésére,¹⁴² és számos káros jelenség az óriásplatformok jogellenes működésére vezethető vissza.¹⁴³ Erre tekintettel esetükben egy kvantitatív megkülönböztetést vezetnének be a platformok között, amely szerint bizonyos forgalom felett nagyobb fokú felelősség vonatkozzon a platformra.¹⁴⁴ Álláspontom szerint ez azt a tényt hagyja figyelmen kívül, hogy a moderálás megfelelő végzése éppen azoknak a platformoknak a legnehezebb, ahol nagyon nagy mennyiségű felhasználói tartalom kerül közzétételre nap mint nap. A többletkötelezettség éppen a legforgalmasabb platformokon idézné elő a moderálási dilemmát, ezzel komoly károkat okozva a szólásszabadságnak.

A számos megközelítési alternatíva egységesen azt a képet festi, hogy mind a politikai vezetésben, mint a szakirodalom egyes rétegeiben, mind a társadalomban megjelent az igény a digitális piacok magasabb fokú állami szabályozása iránt.

Álláspontom szerint, bár nagyfokú támogatottságot élveznek a reformot képviselő gondolatok, mégsem várható a CDA230 szövegének revíziója. A számos megközelítési alternatíva mindegyike sajátos módon ütközik akadályokba a tartalmakért való felelősség szabályozásának megoldása során. Abban az esetben ugyanis, ha bármilyen konkrét tartalmi körre vonatkozó vagy általános kötelezettséget terhelünk a platformokra, úgy az járulékos szóláskorlátozáshoz fog vezetni, amikor egy szereplő nem a saját, hanem valaki más beszédét korlátozza annak érdekében, hogy azért az ő felelősségét ne állapítsák meg.¹⁴⁵ Amennyiben a digitális platformok által közzétett tartalmak bármely köre esetén megállapítható lenne felelősségük, úgy a platform részéről gazdasági alapon racionális döntés lenne olyan tartalmakat is eltávolítani, amelyek akár csak a felelősségre vonás rizikóját magában hordozzák. Mindemellett nem tartom kizárt lehetőségnek azt sem, hogy bármilyen jogszabályi módosítás vagy szigorítás következtében az Első Alkotmánykiegészítés megsértése is felmerülne, mivel egyes felhasználók alkotmányosan védett szólása kerülne korlátozásra, amely ponton kétséges, hogy a kormány tudná igazolni a korlátozás szükségességét (*scrutiny test*). Látnunk kell, hogy a CDA230 módosításával vagy

¹⁴¹ Gregory DAY: Monopolizing Free Speech, *Fordham Law Review*, 2020. augusztus 27. 1315.

<https://bit.ly/3QxTnng>

¹⁴² PÜNKÖSTY András: Versenyjogi megfontolások a technológiai óriások szabályozásával kapcsolatban, *In Medias Res* 2021/2. 254.

¹⁴³ Jasper JOLLY: Is big tech now just too big to stomach?, *TheGuardian*, 2021. február 6. <https://bit.ly/36g1qI0>

¹⁴⁴ Chris RILEY: EU Advances Groundbreaking Law for Online Platforms – U.S. Lawmakers Should Pay Attention, *RStreet*, 2020. december 14.

¹⁴⁵ Jack BALKIN: Free Speech and Hostile Enviroment, *99 Columbia Law Review* 295. 2296. 1999.

korlátozásával nemcsak az immunitás káros hatásait, hanem az előnyöket is korlátozzuk, ezzel pedig az Első Alkotmánykiegészítés által védett szólásszabadságot. Ezzel az alkotmányossági problémával találkozhattunk az Exon javaslat, valamint a 2018-ban elfogadott FOSTA esetében is.

A FOSTA („Allow States and Victims to Fight Online Sex Trafficking Act”) az online szexkereskedelem elleni harc jegyében született, valójában eredeti célja a Backpage.com felelősségre vonása volt, amely honlap a bevételeinek maximalizálása érdekében lehetővé tette az illegális tevékenység áldozatainak felületén való hirdetését.¹⁴⁶ A FOSTA új kivételeket állapított meg a CDA230 alól, hogy így megvonja az immunitást, amelyre a Backpage számtalanszor hivatkozott sikerrel, valamint büntetőjogi felelősséget kívánt alapítani a platformokra a feltöltött tartalmakért, amelyek elősegítik a prostitúciót vagy a szexkereskedelem működését oldalukon. A szabályozás következtében újra központi kérdéssé vált a platformok tudata a felhasználók által feltöltött tartalmakról, amely áldozat azonban szükségesnek tűnt a Backpage működésének megszüntetése érdekében. Hiába a gyors elfogadás, a FOSTA mégsem került használatra, mivel mielőtt Trump elnök aláírta volna, a Szövetségi Nyomozó Iroda (Federal Bureau of Investigation, FBI) razziát indított az oldal ellen több hónapnyi nyomozást követően, amely végén az oldal és vezérigazgatója bevallotta bűnösségét, és megszüntették az oldalt.¹⁴⁷ A FOSTA nem érte el azt, amelyet szövetségi büntetőjogi eszközökkel az FBI el tudott, felélesztette a CDA230 által kiiktatott moderálási dilemmát, valamint rossz példát szolgáltatott arra, hogyan lehet a CDA230 immunitásából egy „lyukas sajtót” készíteni.¹⁴⁸ A FOSTA szólásszabadságra gyakorolt negatív hatásának jele, hogy megjelenése után nyomban alkotmányossági vizsgálat alá vetették, amely a dolgot lezártakor továbbra is eldöntetlen kérdés.¹⁴⁹

A CDA230 legfrissebb módosítási kísérlete a SAFE TECH Act (Safeguarding Against Fraud, Exploitation, Threats, Extremism, and Consumer Harms Act). A tervezet több ponton változtatna a szabályozáson, azonban az immunitás mértékének ilyen direkt csökkentése is komoly aggályokat vethet fel. A SAFE TECH Act változtatása lenne többek között, hogy 1) fizetett tartalom esetében nem élhetne a platform az immunitással, 2) CDA230 „jó

¹⁴⁶ Eric GOLDMAN: The Complicated Story of FOSTA and Section 230, *First Amendment Law Review*, 2019. 281.

¹⁴⁷ Uo. 285.

¹⁴⁸ KOSSEFF i.m. 269.

¹⁴⁹ David GREENE: EFF Sues To Invalidate FOSTA, An Unconstitutional Internet Censorship Law, *Electronic Frontier Foundation*, 2018. június 28. <https://bit.ly/2GeRdbg>; Elizabeth Nolan BROWN: FOSTA Is Unconstitutional, Argue Sexual Freedom Advocates and First Amendment Lawyers in New Motion, *Reason*, 2020. szeptember 2. <https://bit.ly/39xd4uF>

szamaritánus” klauzuláját nem lehetne úgy értelmezni, mint ami korlátozza a szövetségi polgári jogi, versenyjogi, zaklatásellenes jogszabályok vagy nemzetközi emberi jogi egyezmények érvényesülését, 3) a CDA230-ra való hivatkozása esetén a bizonyítási teher a platformot terhelné, és 4) bevezetné az ideiglenes intézkedés lehetőségét arra az esetre, ha a jogsértő tartalom eltávolítása kérelem ellenére sem valósul meg.¹⁵⁰

A CDA230 által garantált tág immunitása képviseli a platformok védelmének azt a minimum szintjét, ami képes (az innováció mellett) garantálni az Első Alkotmánykiegészítés által is védett és megkívánt széleskörű szólásszabadságot. Abban az esetben, ha a CDA230 által képviselt immunitás csorbát szenved, úgy megnő a platformokat terhelő felelősség. A felelősség megnövelésének bármilyen formája a szólásszabadságot érintő káros jelenségek felidézéséhez (moderálási dilemma, felhasználói manipuláció, járulékos szóláskorlátozás) vezethet. Ezen a ponton pedig szintén nem kizárt a módosító jogszabály alkotmányosságának megkérdőjelezése az Első Alkotmánykiegészítés tükrében. Éppen ezért álláspontom szerint a harmadik út, a CDA230 szövegének érintetlenül hagyása, és a problémák más úton való kezelése a valószínű megoldás.

5.3. A CDA230 szövegének érintetlenül hagyása

Számos szakirodalom tartja úgy, hogy a CDA230 keretében az internet fejlődésével és a szinte teljes szólásszabadság megteremtésével járó előnyök túlsúlyban vannak az esetlegesen keletkező sérelmekkel szemben.¹⁵¹ A jelenlegi szabályozási helyzet bármilyen változtatás nélkül fenntartása azonban álláspontom szerint nem lehet választás kérdése. A CDA230 rendelkezéseinek módosításában rejlő nehézségek arra kell, hogy ösztönözzék az amerikai gondolkodást, hogy alternatív megoldásokat keressen a problémák orvoslására.

5.3.1. A versenyjogi beavatkozások lehetősége

A CDA230 széles hatóköre elengedhetetlen kelléke a fejlődésben lévő új piaci szereplők megerősödésének.¹⁵² Számos kritika a versenyjog megerősítése jelenti a kulcsot a tartalomszabályozás problémáinak megoldására is, mivel absztrakt eszköztárával a versenyjog tűnik a leginkább alkalmasnak a gyorsan fejlődő piaci szereplők és a velük együtt megjelenő problémák orvoslására. Habár a versenyjog elsősorban a fogyasztókat gazdasági szempontból károsító magatartások kiküszöbölésére hivatott, lehetséges – különösen a piaci oldalak közötti

¹⁵⁰ S.299 - SAFE TECH Act <https://www.documentcloud.org/documents/20473312-safe-tech-act-final>

¹⁵¹ KOSSEFF i.m. 276.

¹⁵² GOLDMAN i.m. 4.

információcserére, hirdetésekre épülő üzleti modellek esetében – az antitröszt szabályok megsértése a szólások és vélemények versenyellenes módon való elnyomásával.¹⁵³ Ugyanakkor megkérdőjelezhető, hogy a beszéd mennyire minősülhet kereskedelmi tevékenységnek, és kétséges az is, hogy képes-e azok visszatartása fogyasztói szempontból gazdasági torzulás előidézésére egy érintett piacon.¹⁵⁴ A digitális platformok, különösen a „big tech” vállalatok magukat egy központi infrastrukturális pozícióba helyezve kiemelt szereplőkké váltak nemcsak a kereskedelem, hanem a kommunikáció lebonyolításában is, így az antitröszt szabályokat érintő beavatkozások kétség kívül hatással lesznek a platformokon megvalósuló szólásszabadságra is, ha közvetett módon is. Az amerikai versenyjogi szabályozás is reagálni kívánt a digitális kor kihívásaira, amelynek egyik nagyszabású terméke a 2021. évi versenyjogi és antitröszt szabályok jogérvényesítésének hatékonyságának reformjáról szóló javaslat, amely hosszú évtizedek óta az első nagyszabású szövetségi szintű módosítási javaslat.¹⁵⁵ A javaslat célja a versenyjogi hatóságok számára rendelkezésre álló erőforrások megnövelése, lehetőségeik szélesítése, míg a meglévő szabályokon, különösen a fúziókontroll területén szigorítani kíván. Nagy reményeket fűznek a Federal Trade Commission új elnökének, Lina Khan személyéhez is, aki a stabil piaci struktúrák és versenyfolyamatok védelmét tartja kiemelkedően fontosnak a chicagói iskola hatása alatt alacsony árakat preferáló szabályozási elgondolásokkal szemben.¹⁵⁶

5.3.2. Az európai szabályozási törekvések mint inspiráció forrása

Az amerikai közvélemény jelentős mértékben szorgalmazza, hogy az amerikai jogalkotás ugyanakkor vegyen példát az európai, úttörőnek számító jogalkotási kezdeményezésekről. Fontos kiemelni, hogy a dolgozat nem összehasonlító jogi jellegű kutatás, azaz jelen helyen az európai szabályozás csak bizonyos elemei kerülnek felvillantásra. A dolgozat fókuszának megtartása érdekében nem veszem vizsgálatom körébe a különböző tagállami kezdeményezéseket sem, amelyek önállóan is külön kutatások tárgyát képezhetik.¹⁵⁷

Az Európai Unióban a tartalmakért való felelősség alapvető elveit az Eker irányelv tartalmazza, amelynek tárgyi hatálya alá az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások

¹⁵³ DAY i.m. 1315.

¹⁵⁴ Uo. 1334.

¹⁵⁵ A Bill to reform the antitrust laws to better protect competition in the American economy, to amend the Clayton Act to modify the standard for an unlawful acquisition, to deter anticompetitive exclusionary conduct that harms competition and consumers, to enhance the ability of the Department of Justice and the Federal Trade Commission to enforce the antitrust laws, and for other purposes. <https://bit.ly/3zKJsVm>

¹⁵⁶ PÜNKÖSTY András: Tovább élesedik a versenyjogi fellépés a technológiai óriásokkal szemben, *ITKI Blog*, 2021.június 25. <https://bit.ly/3N8IO7e>

¹⁵⁷ PAPP i.m. 204-208.

tartoznak.¹⁵⁸ Az Eker irányelv célja – hasonlóan a CDA230-hoz – biztosítani az elektronikus kereskedelem akadálytalan fejlődését,¹⁵⁹ és a tagállamok által megkezdett önálló szabályozási kezdeményezések harmonizálása a belső piac megfelelő működésének megtartása érdekében egy *safe harbour* megteremtésével.¹⁶⁰ A közvetítő szolgáltatók – amelyek kategóriái dolgozatomban korábban bemutatásra kerültek – felelőssége az Eker irányelv szerint annak függvénye, hogy milyen tevékenységet végeznek.¹⁶¹ Az irányelv az amerikai terjesztői felelősséghez hasonló felelősségi alakzatot rögzít a tárhelyszolgáltatók esetében, ugyanis nem felelnek a jogsértő tartalomért vagy információért akkor, ha nincs tudomásuk arról, hogy a tartalomhoz vagy információhoz valamilyen jogellenes magatartás kapcsolódik, vagy arról, hogy az információ bárkinek jogát vagy jogos érdekét sértené, akkor, ha tudomásszerzése esetén haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy hozzáférhetetlenné tételéről. Főszabály szerint az európai szabályozás sem állapítja meg a digitális platformok felelősségét a harmadik személyek által létrehozott tartalmakért, annyiban viszont szigorúbb a CDA230-hoz képest, hogy a digitális platformok tudattartalma releváns tényező, amely az értesítési-eltávolítási eljárás (*notice-and-takedown*) keretében ölt testet.¹⁶² Az Eker. irányelv alapvetően az innováció lehetőségét a digitális platformokkal szemben támasztott magasabb követelmények mellett kívánja megvalósítani. Differenciálja a közvetítő szolgáltató általi különböző tevékenységeket a felelősségi rendszer keretében, és eljárási keretet is biztosított a sérelmet szenvedett felhasználók igényérvényesítésének.¹⁶³

A DSA két évtized óta az első szabályozási csomag tervezet az Eker. után, és nagymértékben az irányelv által meghatározott alapelvekre támaszkodik, leginkább az ott megfogalmazott célok hatékonyabb, „modernebb” érvényesülését kívánja megerősíteni és elősegíteni. Az Európai Bizottság törekvése egy nemzetközi szinten is hasznosítható szabályozási rendszer létrehozása, amely képes támogatni és meghagyni az internet és az innováció szabadságát, ugyanakkor megfosztani azt a káros magatartásoktól, az irántuk való bizalom felépítése. Célja továbbá horizontális megközelítésű javaslatként a biztonságos és elszámoltatható online környezet biztosítása, a fogyasztók és alapvetői jogaik védelme a kibertérben, szilárd keret biztosítása az online platformok átláthatóságának és elszámoltathatóságának, valamint ösztönözi az innovációt, a növekedést és a versenyképességet az EU egységes piacán.

¹⁵⁸ Eker irányelv, 2. cikk a) pont

¹⁵⁹ Eker irányelv 60. preambulumbekkezdés

¹⁶⁰ Eker irányelv 40. preambulumbekkezdés

¹⁶¹ Eker irányelv 4. szakasz 12-14. cikk

¹⁶² Eker irányelv 14. cikk

¹⁶³ PAPP i.m. 55.

A rendelet javaslat külön részt szentel fogalmak pontosítására, így többek között újra rögzíti a továbbítás három módját („egyszerű továbbítás”, „gyorsítótárolóban történő rögzítés”, és „tárhelyszolgáltatások”). A tárhelyszolgáltatások felelőssége kiegészül két elemmel, egyrészt a platform a szólásszabadság alapelveit figyelembe véve távolíthat el tartalmakat felületéről, másrészt rögzítésre kerül az „irgalmas szamaritánus” elv. A DSA különbséget tesz az „illegális” és a „káros” tartalmak között. Az „illegális” tartalmak eltávolítására nyújt biztosítékot az értesítési-eltávolítási eljárás, míg a „káros” tartalmak szűrése közvetett módon, a rendelet alapelveinek érvényre juttatásán keresztül valósul meg.

A fenti jellegzetességek alapján megállapíthatjuk, hogy számos olyan elem jelenik meg az DSA szabályozásban, ami a CDA230 kritikái során is felmerült (*duty to care* bevezetése, különbségtétel a rágalmozás és az obszcén tartalmak között, terjesztői felelősség visszaállítása). Az amerikai szabályozás számára az európai jogalkotási megoldások inspirációként szolgálhatnak, hiszen az európai hagyomány egy alapvető, de nem korlátozhatatlan alapjognak tekinti a véleménynyilvánítás és szólásszabadság alapjogát.¹⁶⁴

Álláspontom szerint az CDA230 éppen az európai megközelítés ellenpólusa azáltal, hogy a digitális tér széles spektrumán megjelenő szolgáltatásokat mindössze a korábban bemutatott két fogalommal fedte le. Egy kiforrott definíciós rendszer hiányában a felelősségi rendszer nem tud eléggé a különböző szolgáltatások jellegéhez vagy az adott platform nagyságához igazodni. Úgy gondolom, az amerikai szabályozásnak érdemes lenne az európai fogalomalkotásokhoz hasonlóan elhatárolnia egymástól az online tér egyes szereplőit, azonban azt egy egységes, és a későbbiekben szervesen tovább építhető rendszerbe felépíteni, elkerülve ezzel az Európában tapasztalható fogalmi káosz kialakulását.

Az európai szabályozás kiváló példa arra, egy probléma azonosítását követően arra megfelelőnek vélt szabályozást hoznak létre. Az amerikai szabályozás törekvéseinek fontos első lépése lehet a konkrétan kezelni kívánt problémák azonosítása, és elsősorban azok tekintetében megfontolni a lehetséges megoldási lehetőségeket. Megoldási lehetőség lehet az ön- vagy társszabályozás erősítése is. Európában az irányelv és a rendelet megalkotása mellett a dezinformáció¹⁶⁵ és a gyűlöletbeszéd¹⁶⁶ visszaszorítása érdekében is elfogadtak egy-egy magatartási kódexet, amelyet a legtöbb nagy digitális platform aláírt, és így magára nézve

¹⁶⁴ ARTICLE 19: Internet Intermediaries: Dilemma of Liability. *Free World Center*, Defending Freedom of Expression and Information, 2013. 10.

¹⁶⁵ A dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódex https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=59115

¹⁶⁶ Code of conduct on countering illegal hate speech online. https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en

kötelezőnek ismert el, mintegy elkötelezve magát a problémák elleni küzdelem mellett. A magatartási kódexben foglaltak betartatásához azonban szükséges egy külső kontroll szerv létrehozása is, amely a társszabályozás egy erősebb formáját tudja megvalósítani.¹⁶⁷

Példamutató jelentőségű a Facebook Ellenőrző Bizottságának (Oversight Board) megalakítása, amely a felhasználói panaszok kezelésének egy külön szerveként jött létre. Az Oversight Board lehet a tartalomszolgáltatók általi kezdeményező szerepbe lépés első állomása, hogy a rendes bíróságok helyett – tekintettel saját gazdasági érdekeltségükre és a társadalmi-politikai nyomásra – saját kezükbe vegyék a platformjaik szabályaiba ütköző szólások és tartalmak szűrését.¹⁶⁸ Kérdés azonban, hogy egy platform által alapított szerv, amely a platform szabályai alapján annak szűrési döntéseit bírálja el, és amelynek tagjait a platform választja és finanszírozza mennyire képes a társadalmi érdekeket előtérbe helyezve függetlenül működni.¹⁶⁹

¹⁶⁷ KOLTAY András: *Az új média és a szólásszabadság – A nyilvánosság alkotmányos alapjainak újragondolása*. Budapest, Wolters Kluwer, 2019. 290-303.

¹⁶⁸ PAPP i.m. 216.

¹⁶⁹ PONGÓ Tamás: Új korszak az online véleménynyilvánítás korlátozásában?, *Iustum Aequum Salutare*, XVI. 2020. 4. 151.

6. Következtetések

A CDA230 tette lehetővé a digitális piacok exponenciális sebességű fejlődését. Elfogadása óta több mint 25 év telt el, megváltoztak a digitális platformok, a szolgáltatások, a felhasználói igények és maga az internetes kommunikáció, a digitális szólás is. Az internet szisztematikus problémáinak kezelése mára nemcsak társadalmi és politikai elvárás a digitális platformokkal szemben, hanem gazdasági érdekük is. A küzdelemhez elengedhetetlen a megfelelő jogi szabályozási háttér, amely szerepet jelen formájában a CDA230 már nem képes betölteni.

Álláspontom szerint jelenleg a harmadik megoldásra van a legnagyobb lehetőség, amely egyszerre tudja biztosítani a digitális platformok fejlődésének biztonságát, a lehető legnagyobb mértékű szólásszabadságot a felületeken, valamint a káros tartalmak és tevékenységek visszaszorítását is. Dolgozatomban kifejtettem, a szakasz eltörlésével tulajdonképpen az internet minden gazdasági és társadalmi előnyét is eltörölnénk, olyan felelősséget terhelve a platformokra, amelynek nagy valószínűséggel nem lennének képesek megfelelni. A szakasz módosítása álláspontom szerint alkotmányossági problémákat vetne fel, és végső soron a felelősség megnövelésével ugyancsak az internet megbénításához vezetne, ezzel ellehetetlenítve a digitális platformokon zajló bármilyen tevékenységet. Erre tekintettel – amennyiben fog lépéseket tenni a jogalkotó a közeljövőben – azt a harmadik lehetőség szerint kellene tennie. Ennek jegyében olyan más jogterületek eszközeinek megerősítésére kell koncentrálnia, mint például a versenyjog, amely rugalmas eszköztárával képes lehet a felhasználókat gazdaságilag károsító tevékenységek kiszűrésére, ezzel gátat szabva a jogellenes felhasználói tartalmakból profitáló digitális platformokat. Fontos lépést jelentene az amerikai jogalkotás számára a digitális platformok működésének mélyebb megértése, így nemcsak eszközrendszerében, hanem fogalomhasználatában is annak megfelelően differenciálni, amelyben segítségére lehetne az európai jogalkotási folyamat nyomon követése és inspirációként való használata.

A digitális platformok megjelenése és elterjedése megváltoztatta ahogy kereskedünk, információhoz jutunk és kommunikálunk. Az amerikai gazdaság a CDA230 elfogadásával megfelelő környezetet teremtett a gazdasági fejlődésnek, és a világ vezető digitális platformjainak jelentős része amerikai székhely. Álláspontom szerint az, hogy ki tud egy olyan hatékony szabályozási környezetet teremteni, amely képes garantálni az eddig elért eredmények mellett a felhasználók és adatok biztonságát, sorsfordító jelentőségű nemcsak amerikai vagy európai viszonylatban, hanem globális szinten. Már nem a digitális platformok megteremtéséért és fejlődéséért, hanem megfelelő keretek közötti megtartásáért küzdünk. Bár a küzdelem csak

most vette kezdetét, de ahogy Funakoshi Gichin is mondta, “A küzdelem nem más, mint a körülményekhez való alkalmazkodás.”¹⁷⁰

¹⁷⁰ MORVAY-SEY Kata: *Budo harcművészetek alkalmazási lehetőségei az iskolai agresszió kezelésében*, Doktori értekezés, Pécsi Tudományegyetem „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola, Pécs, 2014. 177.

FORRÁSJEGYZÉK

A letöltés egységes ideje: 2022. március 14.

Tanulmányok, cikkek

- Adi ROBERTSON: Five Lessons from The Justice Department’s Big Debate Over Section 230, *The Verge*, 2020. február 19.
- Agnieszka MCPEAK: Platform Immunity Redefined, *William & Mary Law Review*, HeinOnline, vol.62, no. 5, 2021. április
- Alexander MELEAGROU-HITCHENS - Nick KADERBHAI: Research Perspectives on Online Radicalisation: A Literature Review, International Centre for the Study of Redicalisation, King’s College London, 2006-2016.
- Ann BARTOW: Section 230 Keeps Platforms for Defamation and Threats Highly Profitable, *The Recorder*, 2017. november 13.
- ARTICLE 19: Internet Intermediaries: Dilemma of Liability. *Free World Center*, Defending Freedom of Expression and Information, 2013.
- Ashley JOHNSON - Daniel CASTRO: Fact-Checking the Critiques of Section 230: What Are the Real Problems?, 2021. február 22.
- Ashley PACKARD: *Digital Media Law*, Wiley-Blackwell, United Kingdom, 2010. 20.
- BARTÓKI-GÖNCZY Balázs: *Az online közvetítő szolgáltatók mint az információhoz való hozzáférés új kapuőrei*, Budapest, Pázmány Press, 2018.
- BELÉNYESI Pál: *A digitális piacok időszerű versenyjogi vonatkozásai. A digitális piacokra vonatkozó joggyakorlat és a kapcsolódó joggazdasági megfontolások összehasonlítása az Egyesült Államokban és az Európai Unióban. A Gazdasági Versenyhivatal részére készített kutatás.* 2015.
- BELÉNYESI Pál: *A digitális piacok időszerű versenyjogi vonatkozásai.* John Cabot University, Rome 2015
- Bobby ALLYN: *As Trump Targets Twitter's Legal Shield, Experts Have A Warning*, Npr, 2020. május 30.
- BOJTI Blanka: *Digitális platformok piacmeghatározásának sajátosságai, Versenyjog Magyarországon és az EU-ban, Gazdasági Versenyhivatal által meghirdetett tanulmányi verseny.* 2020

- Bruno JULLIEN – Wilfried SAND-ZANTMAN: The Economics of Platforms: A Theory Guide for Competition Policy. TSE Digital Center Policy Paper Series, 2019. szeptember, 1. szám
- Caroline HARTING: Trump's Twitter Channel Is a Public Forum, Columbia News, 2019. július
- Cary GLYNN: Section 230 as First Amendment Rule. 131 Harward Law Review (2018)
- Chris RILEY: EU Advances Groundbreaking Law for Online Platforms – U.S. Lawmakers Should Pay Attention, RStreet, 2020. december 14.
- Cindy COHN – Jamie WILLIAMS: 20 Years of Protecting Intermediaries: Legacy of 'Zeran' Remains a Critical Protection for Freedom of Expression Online, The Recorder, 2017. november 10.
- CSÁKI-HATALOVICS Gyula Balázs: A közösségi média szabályozása az egyes államokban - USA. In: BARZÓ Tímea- CZÉKMANN Zsolt- CSÁK Csilla (szerk.): „Gondolatok köztéré” A közösségi média személyiségvédelemmel összefüggő kihívásai és szabályozása az egyes államokban, Miskolc, Miskolci Egyetem Kiadó, 2021.
- Danielle Keats CITRON – Benjamin WITTES: The Internet Will Not Break: Denying Bad Samaritans Section 230 Immunity, 86 Fordham Law Review 401, 2017.
- David GREENE: EFF Sues To Invalidate FOSTA, An Unconstitutional Internet Censorship Law, Electronic Frontier Foundation, 2018. június 28.
- David POST: A bit of Internet history, or how two members of Congress helped create a trillion or so dollars of value, The Washington Post, 2015. augusztus 27.
- David S. EVANS: Antitrust Issues Raised by the Emreging Global Internet Economy. 102 NW U. L. REV. (2008) 1987, 1989
- Elizabeth Nolan BROWN: FOSTA Is Unconstitutional, Argue Sexual Freedom Advocates and First Amendment Lawyers in New Motion, Reason, 2020. szeptember 2.
- Emily DECICCIO: What is Section 230 and why do some lawmakers want to revoke is?, CNBC, 2021. január 16. <https://cnb.cx/3CEZZcK> Michael D. Smith and Marshall Van Alstyne: It's Time to Update Section 230, 2021. augusztus 12.
- Emily TANNENBAUM: Every Social Media Platform Donald Trump Is Banned From Using(So Far), Glamour, 2021.június 4.

- Eric GOLDMAN: An Overview of the United States’ Section 230 Internet Immunity, In: Giancarlo Frosio (szerk.): The Oxford Handbook of Online Intermediary Liability, Oxford, Oxford University Press, 2020. 156.
- Eric GOLDMAN: The Complicated Story of FOSTA and Section 230, First Amendment Law Review, 2019.
- Eric GOLDMAN: The Third Wave of Internet Exceptionalism, Technology & Marketing Law Blog, 2009. március 11.
- Eric GOLDMAN: Want to Kill Facebook and Google? Preserving Section 230 is Your Best Hope, Balkinization, New Controversies in Intermediary Liability Law, 2019 június, 2.
- Eric GOLDMAN: Why Section 230 is Better than the First Amendment, 5 Notre Dame L. Rev. Reflection 33 (2019).
- Frank A. PASQUALE: Platform Neutrality: Enhancing Freedom of Expression in Spheres of Private Power, University of Maryland Francis King Carey School of Law, Faculty Scholarship, 2016.
- GOSZTONYI Gergely: Alternatív (?) Média, Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2014.
- Gregory DAY: Monopolizing Free Speech, Fordham Law Review, 2020. augusztus 27.
- Hiram A. MELÉNDEZ-JUARBE: Intermediaries and Freedom of Expression, Annual Report of the Freedom of Speech Special Rapporteur for the Inter American Human Rights Commission, 2013.
- Howard A. SHELANSKI: Information, Innovation, and Competition Policy for the Internet, 161 University of Pennsylvania Law Review. 2013.
- Jack M. BALKIN: Free Speech and Hostile Environment, 99 Columbia Law Review 295-2296. 1999.
- Jack M. BALKIN: Szólásszabadság az algoritmos társadalomban: A big data, a magán szabályozás és a véleménynyilvánítás szabadságának új iskolája, In Medias Res 2018/2, 197-198.
- Jasper JOLLY: Is big tech now just too big to stomach?, TheGuardian, 2021. február 6.
- Jeff KOSSEFF: The Twenty-Six Words That Created the Internet, Ithaca and London, Cornell University Press, 2019. 96.
- John D. MCKINNON: Republican and Democrat Lawmakers Step Up Efforts to Adopt Tougher Tech Laws, 2021. október 19.

- Julia ALEXANDER: LGBTQ YouTubers are suing YouTube over alleged discrimination, TheVerge, 2019. augusztus 14. <https://bit.ly/36ftOED>; Nico LANG: This Lawsuit Alleging YouTube Discriminates Against LGBTQ+ Users Was Just Tossed Out, them, 2021. január 8.
- Kathleen Ann RUANE: Freedom of Speech and Press: Exceptions to the First Amendment, Congressional Research Service, 2014. szeptember 8.
- Kevin ROOSE: The President Versus the Mods, The New York Times, 2020. május 29.
- KOLTAY András: A szólásszabadság alapvonalai: Magyar, angol, amerikai és európai összehasonlításban, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Jog-és Államtudományi Kar Jog- és Államtudományi Doktori Iskola, 2007. 34.
- KOLTAY András: A véleménynyilvánítás szabadsága. In: JAKAB András – FEKETE Balázs (szerk.): Internetes Jogtudományi Enciklopédia (Alkotmányjogi rovat, rovatszerkesztő: Bodnár Eszter – Jakab Balázs) 2018. május 3.
- KOLTAY András: Az új média és a szólásszabadság – A nyilvánosság alkotmányos alapjainak újragondolása. Budapest, Wolters Kluwer, 2019.
- KOLTAY András: Russel L WEAVER: Az internet demokráciája? Könyvismertető, Iustum Aequum Salutare, IX. 2013. 3. 252.
- KOVÁCS István – SZABÓ Imre (szerk.): Az emberi jogok dokumentumokban. Budapest, Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, 1980.
- Laurence MEYER: Digital Platform: Definition and Strategic Value. Comm. & Strategies (2000), 127-158.
- Laurence MEYER: Digital Platform: Definition and Strategic Value. Comm. & Strategies (2000), 127-158.
- Makena KELLY: Joe Biden wants to revoke Section 230. The Democratic front-runner would remove one of the core protections of the internet, The Verge, 2020. január 17.
- Mary Anne FRANKS: Moral Hazard of Stilts: 'Zera's' Legacy, yahoo!finance, 2017. november 10.
- MORVAY-SEY Kata: *Budo harcművészetek alkalmazási lehetőségei az iskolai agresszió kezelésében, Doktori értekezés*, Pécsi Tudományegyetem „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola, Pécs, 2014.
- Nicolas PETIT: Big Tech & the Digital Economy: The Monigopoly Scenario, UK, Oxford University Press, 2020.

- PAPP János Tamás: A közösségi média platformok szabályozása a demokratikus nyilvánosság védelmében, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Doktori Iskola, 2021. 16.
- Paul EHRILCH: Communiation Decency Act 230. Berkeley Technology Law Journal, 2002. 403.
- Pieter NOOREN – Nicolai VAN GORP – Nico VAN EIJK – Ronan Ó FATHAIGH: Should We Regulate Digital Platforms? A New Framework for Evaluating Policy Options, The Authors. Policy & Internet Published by Wiley Periodicals, 2018.
- PONGÓ Tamás: Új korszak az online véleménynyilvánítás korlátozásában?, Iustum Aequum Salutare, XVI. 2020. 4. 151.
- PÜNKÖSTY András: Tovább élesedik a versenyjogi fellépés a technológiai óriásokkal szemben, 2021.június 25.
- PÜNKÖSTY András: Versenyjogi megfontolások a technológiai óriások szabályozásával kapcsolatban, In Medias Res 2021/2. 254.
- R. Hayes JOHNSON JR.: Defamation in Cyberspace: A Court Takes a Wrong Turn ont he Information Superhighway in Stratton Oakmont, Inc. v. Prodigy Services Co., 49. Ark. Law Rev. 589 (1996) 623.
- SORBÁN Kinga: Az internetes közvetítő szolgáltatók kettős szerepe a kiberbűncselekmények nyomozásában: Felelősség és kötelezettségek. In Medias Res, 2019/1. 85.
- SZŐKE Gergely László: A közösségi oldalak szabályozási problémái. In: KIS Kelemen Bence – MOHAY Ágoston (szerk.): A technológiai fejlődés jogi kihívásai: Kézikönyv a jogalkotás és a jogalkalmazás számára, Pécs,Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2021. 105.
- TÖRÖK Bernát: Előszó. In: Robert C.POST: A szólásszabadság amerikai hagyományának magyarázata. Joggyakorlat alkotmányos értékek és a társadalmi kontextus ölelésében. Budapest, Wolters Kluwer, 2017. VI.
- Urs GASSER – Wolfgang SCHULZ: Governance of Online Intermediaries: Observation From a Series of National Case Studies. The Berkman Center For Internet & Society Research Publication Series, No. 2015-5, 2015. február 18.
- Will OREMUS: Tech giants banned Trump. But did they censor him?, The Washington Post, 2022. január 7.
- ZÓDI Zsolt: Platformok. Robotok és a jog. Gondolat Kiadó, Budapest, 2018.

Jogforrások

- Eker. irányelv 14. cikk
- Code of conduct on countering illegal hate speech online. https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en
- A dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódex https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=59115
- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Online platformok és a digitális egységes piac Lehetőség kihívás Európa számára, COM (2016)
- A Bill to reform the antitrust laws to better protect competition in the American economy, to amend the Clayton Act to modify the standard for an unlawful acquisition, to deter anticompetitive exclusionary conduct that harms competition and consumers, to enhance the ability of the Department of Justice and the Federal Trade Commission to enforce the antitrust laws, and for other purposes
- 47. U.S.C. § 230. Policy (a) (1)
- S.299 - SAFE TECH Act <https://www.documentcloud.org/documents/20473312-safe-tech-act-final>
- U.S. Department of Justice: Section 230 – Nurturing Innovation or Fostering Unaccountability? Key Takeaways and Recommendations, 2020. június

Jogesetek

- Barnes v. Yahoo!, 570 F.3d 1096 (9th Cir. 2009)
- Batzel v. Smith, 333 F.3d 1018, 1033 (9th Cir. 2003)
- Carafano v. Metrosplash.com, Inc., 339 F.3d 1119 (9th Cir. 2003)
- Cianci v. New Times Pub. Co., 639 F.2d 54, 61; Restatement, Second Torts § 578 (1977)
- Cubby, Inc. v. Compuserve Inc., 776 F. Supp. 135 (S.D.N.Y. 1991)
- Doe v. Internet Brands, Inc., No. 12-56638 (9th Cir. 2014)
- Doe v. MySpace, Inc., 528 F.3d 413 (5th Cir. 2008)
- Fields v. Twitter, Inc., 217 F. Supp. 3d 1116 (N.D. Cal. 2016)
- Gentry v. eBay, Inc., 121 Cal. Rptr. 2d 703 (Cal. Ct. App. 2003)

- Jane Doe No. 1 v. Backpage.Com, LLC, 817 F.3d 12, 64 Commc'ns Reg. (BNA) 483, 44 Media L. Rep. (BNA) 1549 (1st Cir. 2016)
- Jurin v. Google, Inc., 695 F.Supp. 2d 1117 (E.D. Cal. 2010)
- Parker v. Google, Inc., 422 F. Supp. 2d 492, decision summary aff'd, 242 Fed. Appx. 833 (3d Cir. 2007), cert denied 522 U.S. 1156 (2008)
- Reno v. ACLU, 521 U.S. 844, 885 (United States Supreme Court 1997).
- Roommates.com, LLC, 521 F.3d 1157 (9th Cir. 2008)
- Smith v. California 361 U.S. 147 (1959)
- Stratton Oakmont, Inc. v. Prodigy Servs., undefined (N.Y. Sup. Ct. May. 24, 1995)
- Zeran v. America Online, Inc., 129 F.3d 327 (4th Cir. 1997)

OECD jelentések

- OECD Roundtable: Rethinking Antitrust Tools for Multi-Sided Platforms. 2018.
- OECD: The Economic And Social Role Of Internet Intermediaries 2010. április

Egyéb felhasznált források

- Congressional Research Service: Section 230 – An Overview, R46751, 2021. április 7. 7.
- Forbes: Top 100 Digital Companies, <https://www.forbes.com/top-digital-companies/list/#tab:rank>
- O'melveny & Myers Llp: CDA Section 230: Its Past, Present, And Future, 2021. február 12.
- Wex: First Amendment, Legal Information Institute